

گاہما

یما

سُرودهای آسمانی زرتشت

برگردان به فارسی روان

لِقْلِم : مُوبِد فَرِزَوْزَادَه کُشْب

هر ما، یک هزار و سیصد دست بجزی شسی

بَخْلَ : عَلَمَلِی عَطَارِچَان

حَقْ چَابِ مَحْوَظَ مَخْصُوصَ نَوْنَدَه است

با سرمایه دانشگستر
بنامگانه خدایار جهانبخش مزدیسنا
از سوی انتشارات فروهر به چاپ رسید

اوستا. یستا. گاهان. فارسی گاتها، یا سرودهای آسمانی زرتشت / برگردان به فارسی روان به قلم فیروز آذرگشتب؛ بخط غلامعلی عطارچیان. [تهران] فروهر ۱۳۷۸. ۱۰۸ ص.
ISBN 964-6320-07-4
فهرستنويسي براساس اطلاعات فييا. چاپ دوم.
۱- اوستا. یستا. گاهان. فارسی. ۲- شعر اوستایی - ترجمه شده به فارسی. الف. آذرگشتب فیروز، مترجم. ب. عطارچیان، غلامعلی، خطاط. ج. عنوان: سرودهای آسمانی زرتشت. ۲۹۵/۸۲ PIR۴۷۳
۱۳۷۸-۱۲۵۸۰ الف کتابخانه ملی ایران

موسسه فرهنگی و انتشاراتی فروهر

گاتها یا سرودهای آسمانی زرتشت

موسسه فرهنگی انتشاراتی فروهر

خیابان انقلاب - فلسطین جنوبی - شماره ۶

کد پستی ۱۳۱۵۷ - تلفن ۰۴۶۲۷۰۴

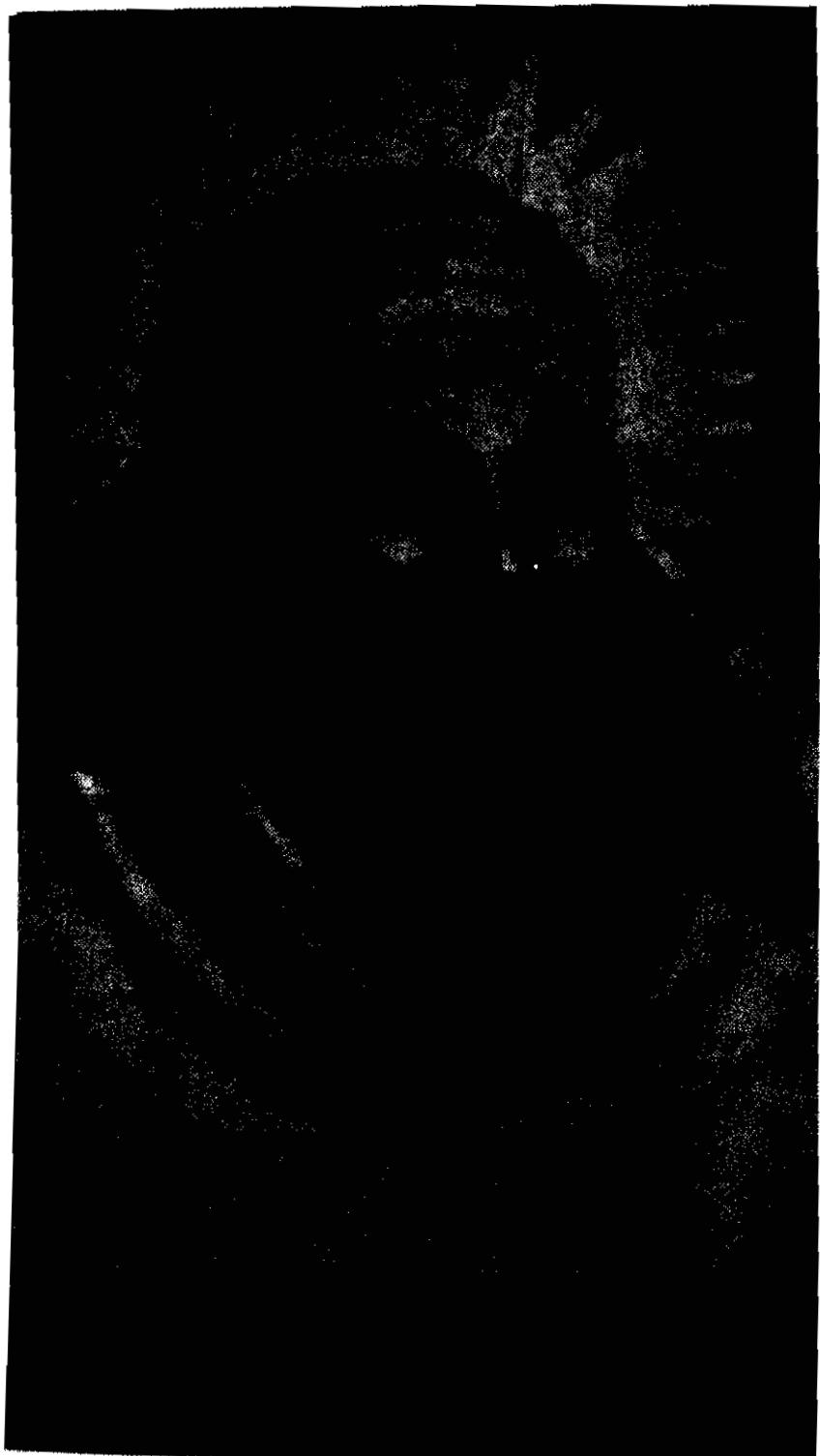
برگردان به فارسی: موبد فیروز آذرگشتب

لیتوگرافی، چاپ، صحافی: شرکت چاپ خواجه

چاپ دوم: ۱۳۷۹

تیراز: ۳۰۰۰ نسخه

I.S.B.N: 964 - 6320 - 07- 4 شابک ۰۷-۴-۶۳۲۰-۰۷-۹

فهرست مطالب کتابهای اسرودهای آسمانی رشت با ذکر راهنمایی ها

گات ها	هات ها	شدادهایها	ذکر صفحه ها	
اهنودگات	زدات ۲۸، ۲۹ «زدات پن»	زدات هیل	۱۱ بند + بند سراغاز	۲۱، ۲۲
اشتودگات	زدات ۴۲، ۴۳	زدات هیل	۲۱ بند	۸۵، ۸۶
سپنتیدگات	زدات ۴۲، ۴۳	زدات هیل	۲۱ بند	۹۷، ۹۸
دیوخرشگات	ات ۱۵	قدیماً زدات هیل	۲۲ بند	۱۰۴، ۱۰۵
دیشتوایشگات	ات ۵۳	قدیماً زدات هیل	۹ بند	۱۰۸، ۱۱۵
پیشنهاد از صفحه ۱۷ صفحه ۲۷				جمع ۱۴۸ بند باضافه کنینه سراغاز

پیش‌نگار

نظر باشید حبله اول دوم کاتا اسرود ای آسمانی اشوزت که نگارند برای ترجیح آنها
سالهای بیار برج بوده ام کتابهای طور و کران قیمتی هستند که خرید آنها برای بهمه علاقه‌مندان
امکان پذیریست و از آنجاییکه اطلاع و آنکه یعنی از تو ان سروهای مذکور و کاربردن و استورهایی
اخلاقی و آموزشی سودمند خوشبزک ایران در زمینی مقطع برای افاده رشته بلور حمله
برای تمام مردم جان بلور غم بیار واجب است با براین برآن شدم که هنر ترجیح کامل از این
نهاده است «صل» کاتا را یکجا در این کتاب آورده و آزاده و سرمه علاقه‌مندان فراهم شد
که از این راه خوائندگان محترم پی متحوا ای سروهای آسمانی رشت بوده و مس زمینی اونستی از
از آن آموخته در سخن جمالی آباد و آزاد و پیزیر قبه بجاییت و کوشش پذیرند و در تامین سخنی
آمایش شریعت نگارند.

ضنابرایی اگر خوائندگان ارجمند از نهضوم کاتا و دنبیات آن بخوبی از سریزیده آنها
اطلاعاتی داشته باشند می خواهند بلور محضر و فشرده درزیر آورده شود.

کاتا از سخا طimum مبنی سروهای آسمانی است و با اثره گیا که سروهای شمشندیا
نمرا فیباشد. کاتا دارایی هنده است فصل سبب باشد که چون یعنی در میان نخستینها
قرار داده شده است و پنج بخش تقسیم شده است که عبارتند از، آهنود، شش شود، پنجم
ذهنه شش شود و هشتم اثیت کات.

آهندگات از هات ۲۸ پیشروع دنیا است ۱۳۴۱ ادامه دارد، جماعت فضل بوده و با
یشت کان زیر معرفت که مسئولان بحکام انجام مراسم پس «ختم»، توسط موبد خواهد می‌شود.

اُشْتُدِکات دارای چهارچهل بوده از هشتاد و دو هشتاد و سی شروع و پانزده هشتاد و هشتاد و چهارمین میلادی
سُپْتُمْبَر کات تیر دارای چهل و پانزده کاشتاد که از هشتاد و دو هشتاد و سی شروع و پانزده هشتاد و هشتاد و هفتمین میلادی.

و هنرمندانه و هنرمندانه و هنرمندانه و هنرمندانه و هنرمندانه و هنرمندانه

۳۵ راویت شواث ماند

کاتاها بزبان کوستائی بسیار گهن سرو ده شده از حافظه داشت با ریکت و یهند و برابر گنده از سخاون دانور ریت میباشد.
هرگاه توانم زمان کاتاها را تعیین کنم زمان اشوز رشت سرینده این سرو دهی نمیزد
نیز میتوان تعیین کرد، تأسفانه با سوچه شدن کتابخانه معلم شاهی درخت جمشید بدت اشکندر مقدونی و از
میان فتن باقیانده مادرگ دینی رشتیان در احوالات اعراپ دیوش و هجوم قوم منول این سرزمین امراء
مدک و مأخذی که توانیم تاریخ رشت و کاتاما را اطهور دهیم باید هم در دست نیست بهمن علت راجع پیغمبر
ایران تا بحال عقاید و نظرات مختلفی ارزش داشته است که ازین آثار ارجع به نظریت خواهم کرد.

نظریه اول آریخ شنی است که زمان ریشت را سیصدال قبل از حمله اسکندر با ایران دارد و قرن ششم میلادی دانسته است، ولی این نظریه امروز بگلی مردود و شناخته شده است
بعد از آنکه زبان اوستایی کاتاها با فرس باستان نجاشی یا چکو زبانی شامی ناراد داران

گذشته بسیار از اینجا نشی ذکری از نام پیش از این نموده‌اند.
بعلاوه گشتاپ کیانی یار پشتیبان اثور ریشت پادشاهی تقدیر و نیرومند بود در همه کشور
گشتاپ نجاشی کو در خود و قرآن همان میراث پدر داریوش برگ و فرمانزادی کوچی شنیده
و تصریف با طور گفتم از نزد کی میکرد این است چنانکه داریوش در سنگوشت خود پیچ عنوانی برای پسرش
و شیاستاپ قائل نشده است ولی خود را شاد است این نماید.

نظریه دوم گفته‌ای مورخین یونان است که زمان ریشت را حدود شصت هزار سال قبل از اسلام
ذکر کرده‌اند، این نظریه نیز بعثت قدان مارک استند و کافی اطفار اران یادی ندارد.
نظریه سوم عقیده اوستاشناسان داشتند این است که زمان اثور ریشت را یکهزار آ
نیم هزار و هفتصد و پنجاه سال قبل از میلاد داشته اند یعنی زمان ریشت را کمی پائین از زمان
ریخت پیش می‌داشته‌اند ولی درین اوستاشناسان تباش نظریه پر فساد میزگر که کمال آنست دارد
برای اطلاع خواهند گرفت از این نظریه می‌ناید.

سالها پیش تصویر یک دم زمانی پیش از این نایاب بیش از یکهزار و پانصد سال قبل از میلاد با
ولی بعد از اثر مطالعه زیاد شوچه شدم که هر چند زمان ریشت را از ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد
هم عجب ترین منطقی تر خواهد بود زیرا هرگاه زبان گذاشت از قبیل از پیش مهر با نیم یونانیم بن
کتاب آسمانی را کنم ترین مجموعه حلی به نیم کعبا رسیده است ولی با توجه بکلیه حالت

خصوصاً آنچه کذشته ایران تغییراتی که در زبان آرایی چشم نموده و عدم وجود مهر و هم
در کاتاهای دوازدهی که در اوستایی متاخر و ریکت یه شترک بوده و قصیل از آنها بحث شده
شان میده که سالان بسیار بسیار دارای طول کشیده است تاکیشی که حالی از گونه موهم
خرافت توصیب آن لوگی بود نزد کرد و بصورتی درآید که در عصرستی آینه هم رواج داشت
بلوئیل و بدون تردید از دانشترکی که در دشت ها در گفتگو شده اند بسیار من میباشد
و اگر زمان ها آهار قابل از پیش از دان مذکور به اینم چون در متن سروده با همچ ذکر می ازنا
شده است پس اینچی برای تدبیت گذاشته شده است .

منابع فور را می دانم آنکه آن را در این بود دمی نویسید :

در سراسر کاتاهای با وجود اینکه بیش از ۲۰۰ بار از خداوند تکیا نام برده شده است طبیعت
بصورت هر دو اینها را با بصورت تعلیکی مزدا و اهورا می بشناسد در صورتیکه در سنگوشه های هنچی
بهشیه نام خداوند جان و خود ، او مرد و اهورا نهانگردشده است این هم ضوع شان میده سالان
دارد با حقیقت کذشت چند هزار سال لازم بوده است تا نامی را که مورود توجه واستفاده هنگام
بوده و هر روز مردم از آن یاد میکردند تغییر شکل و هستی بهینی از صورت هر دو اینها بگل اینها
و اور مرد درآید .

تحول زبان بگل مرد بخیلی سبدت آنهم بعد از کذشت فرنگ ایکان پدراست .

با توچه بطریز پروفور رپسیس و پروفور سیلز تغییراتی نداشتند این وحیده باهم میتوان گفت زمان آن
از رشت و گاماتا در حدود سه هزار تا ۳۵ سال قبل زیلا دبوده است . در حال اشورت
به زمان مکان محیطی تعقیل اشتبه است ای انتشار ایران و سرمهبدی ایرانیان است زیرا
آولین آنور کار و همراهی بود که شیرازی کیا پرستی در آنی ارشاد فرموده درین مرد با هم خن خوایم
آن کاتاها بجانطور که در بالا ذکر کرد یه دارایی مهد صل بوده و هر کدام از کاتاها دارایی داشته
و آنکه بخوبی است که بدون کم و کاست بدست مارسیده از دست حوادث روزگار میان
مانده است علت آن نیز بعلم بودن این سرمهده است که همراه حافظه نمانده است .
برخی از کاتاها دارایی مخصوص ۱۲ اسلامی و ۲۴ اسلامی و برخی هم دارایی مخصوص
و دارده و هست بحالی میباشد .

بلوچ مختصر ترین گفتگون ترین ، نظری ترین ، پیغامبرین ، امیشه برخیز ترین ، والاترین
ملحق ترین بخش اوتستامی را کاتا آشیل میدهد .

آنون بیشتریم کاتاها راجع به موضوعاتی سجیت نیکند . محتبرین غمده ترین بخش کاتاها
به کیا پرستی طرز شاخت پرورگار بجای و تصحیحاتی راجع به مژده اهورا هستی بخش بجای دانا و را
رسیدن با او اختصاص داده شده است . در کاتاها با صراحت تمام اشورت رخنین آن کاتا
شیر و بشیر کیا پرستی مطلق می شاند ، چنانکه در بند هم از این ۲۶ اشتو دکات نیویم :

مکیت آن را مرد بزرگ نخستین آموزگاری که با آموخت توان ای پرورگار را شناسیته بین

ذات مورد تائیش بشناشیم و ترا دار پاک کرد اداره و سرو درستی به نیم»

بطور معلم این را مرد بزرگ کسی گیرجع خوش بزرگ ایران نی باشد که در ۲۵ سال قبل از

سیلاد برای ارشاد بشر بی تکا شناسی برآخیخته شد. در زمانی که موهوم و خرافات و جمل فناهی

سراسر ایران را فراگرفته بود و خدایان پذاری پیش مورود توجه و احترام بودند و نیازها و فدیهای

خوین برای جلب حضایت آنها انجام میشد، اشور رشت مردم را به پیش تکیا خداوند بهبیا و

و آفرینده کاینات را عوت فرموده تهنا و عینی اهور مردا، هستی بخش دانایی بزرگ یاختاده

جان خود را سزاوار تائیش پیش میبرد و در بند ۱۱ از هات ۴۴ ییاچین فرمود:

«.... پروردگار اید ام که تو مرد برای انجام این کار بزرگ بعنوان نخستین آموزگار بگردیده».

اشور رشت بعنوان نخستین آموزگار بشر برای ارشاد مردم بیوی تکا شناسی درستی بگردیده شده

و خود را مطهف میداند تا در انجام این کار بزرگ که جز ارشاد و بهبود مردم جان چیزی بگیریست

منتهای کوش خود را بجا مید.

در تأیید این نکته ارک اشور رشت اولین آموزگار و مشیر تکا پرستی در جهان بوده است»

نهم از هات ۲۸ اهونگات بیخواهیم:

« ای هستی بخش دانا، ای اشادا ای دهون (منظمه بر رستی ڈکی اندیشه نیک)

و هر دز می بدم) اگون سردهای مسیراًم که پیش از این کسی نسرده است»
همین دربند اول از ابات ۲۱ یعنی آمده است که :

«ای جو نیزه‌گان نشیش اکنون آموزشها و پایام ای را که باحال شنیده شده است
برای شما اشکار خواهیم ساخت»
این دو بند بخوبی نشان میدهد که قبل از اشو رشت کسی بینوان آنور گار و هیرش بر طور
نموده بوده است.

ضمناً برای شناخت پرورگار ریکای میفرماید بعده دل رجوع کنید زیرا فهم و دل خلاصه می‌چاوز
راه اندیشه امکان پذیر نیست خانکه در بند ششم از ابات ۲۱ یعنی آمده است :
«ای خداوندان خود بخای که در اندیشه خود ترا سراسر آغاز و سرانجام متوجه شتم باهُ
دل دریاقم که توئی سرچشم منش پاک که توئی آفرینیده راستی داده اگر کی لکه دار مردان
جهان را داده بی کنی».

و در تایید این موضع باز در بند ششم از ابات ۴۵ یعنی شودگات میفرماید :
«چون اهور مژدارا بادیده دل دیده ام کوش خواهیم کرد با سردهای تایش تجویش را
بوی خود جلب کنم، با اندیشه و نکتار دکردار نیک دل پر تور اسی درستی «دیاقم که اهور مژدار»
هستی بخش داناد پروردگار بخجا است، بنابراین نیایش قلبی و تایش خود را بسازگار کاهش نیازیم»

در این بند به کمال روشنی اشورت شت اهورمزدار آسمان هستی محیش داناد پروردگار رنجاده
و اور اسرا زاده نیایش و تایش قلبی میداند .

با هر چشم تو دکات ات ۴۶ هشتر شت بطری شاعرانه اهورمزدار آفرینیده زین
آسمان و آب و گیاه و حیوان انسان و خوشیده ما و سارگان کرات در خان آسمان نسته
و اور آفرینیده تکنیه کاینات و همه هستی امیانه سده تسانرا و ارسایش و پرسش می شاره .
صفاتی که در کاتاها برای خدا آمده است عبارتند از ، ازی و ابدی ، سرآغاز و سرجنما
همچیر ، بالاتر و بزرگتر از همه ، فروع بی پایان ، روح محسن ، همیشه حاضر و نظر بر اعمال بگان
خوبی ، محبتند و بخایگنکه مهران تغییر نماید بر و جاد و اون از همه چیزگاه کاه داناد ، تو آنابریکه
تیزه مین و دوده مین ، بدون شرکت بیهدا ، فریقته نشد نی پر و دوستی مهران ویسی
نکته ای که در کاتاها بدان اشارات تکریشده است الهامی بدون شخصان اشورت شت از
جانب اهورمزدا میباشد اید است کسانی که نا آگاهانه و خسرو بزرگ ایران را غلبه فی بیش
نمی دانند بوار و زیر توجه نمایند .

در سرآغاز اخراج این دکات چنین آیده است ، دسرسرا زمینیه و کنوار و کردار اشورت شت
الهامی است از سوی خدا و میخوا که انسان را بیوی رسانی و خوشبختی را بهانی بینند .

و در بند ۲۸ از ات ۲۸ بینا میفرماید :

«ای آفرینده بزرگ و دانای راهنمایی و عالم را ز پیامن افزینش را از نه
ازل بن بایوز حقیقت را بردم جهان آشکار سازم».

در ابطه بالامی بودن شخصان اشور تشت در کتابه اشارات زیادی شده است که
خوارنده یک مورد و گیراندگر و سپس توجه خواند کان محروم را بخات و گیری که جنبه اخلاقی و
حیاتی وارد مطلع خواهم ساخت.

در بند نهم از هات ۳۱ نیز آمده است که «... ای خداوند خود مردانه این جهان
آگاه و بگهار عالم بخش خود مرادش نبا آهمه مردم را آمین راستی ارشاد کنم».
کی از موارد یک کتابه بر آن تاکید بسیار دارد و از اصول هم کیش مردینیا بثمار یابید
موضوع آزادی افراد در ختیار راه نیک و بدگزینیش دین خود سی باشد چنانچه در بند دهم از
هات ۳۰ ابهو دکات چنین آمده است :

« ای مردم هبیرین شخصان را گوش یهش بشنوید با این شیوه ای روشن در فینی هزارا
بررسی کنید، هر مرد وزن را نیک و بدراشنا برگزینید، پیش از فرار یمن فرز و پسین
همه پاخزید و گکترش آمین راستی گوشید »

و باز در بند ۱۱ از هات ۳۱ در همین مورد پیغمازید :

« ای خداوند خود بنهامی که در فرزار از جسم و جان آفریدی از منش خویش نیزی دی نیزید

و خرد بخشیدی، زمانی که هن خاکی روان میدی و باسان نیرویی کار کردن و سخن گفتن و همچنان
کردن عایت فرمودی خواستی تا هر کس بدنجواه و باحال آزادی کیش خود را بگزیند»

مسئله است با وجود حضین آزادی افراد در محال عمل نکیت و بند خود سهول بوده و بر اینکاتاها
در روز و اپسین کسی از آنها ساعت نخواهد کرد بلکه طبق بند ۵ از ۴۲ اشتودکات امروز
مقصر فرموده است که «بی از برای بان و یکی از برای سیکان خواه بود» یا عبارت دیگر از مکافا
عمل عامل شوگندم ارگندم بروید جو زجو . برای هر کار نیکی پاداش برای هر کار شرستی کیفیز
مقصر کرده است و قانون اسلامی کنش و کنش «بهمه جا بهمه مواد جلعنات همچنین خود
هم باقدرت و نفوذ خواهد توانست از وکنش عمل نایاب خویش دلان باشد چون برای هر کاری
مکافات و مجازات تعیین شده است . اشوریت بردم تو صیه میکند بر علیه بی اشتی پیکار
دانم و پی کیر باید داشت و تا نایاب دی آن بناید از مبارزه دست کشید در بند ۴۲ از ۴۲
اشتودکات در این دور حضین آمده است :

«اما مزدا کسی که با تمام نیرو و جوش بر علیه هوا خواه اان دروغ پیکار کند او جان آفرینش را
براه خود و داشت حقیقی هم برای خواهد کرد»
در مورد پیکار با بدی و مکث پیروزی روشنانی بر تاریکی و سپتا میو برگزره نیوشا
مکرری شده است که بند کر برخی از آنها با درت خواهد شد .

در بند دوم از هات ۳۲ یعنی فرماید: «کسی که بازدید و گفتار کردار و بازار و ان

خوش باید کاران پیگیر کند و نقشه آنها را حیم سازد و یا آنان را برآه راست رسربی کند چنین شخصی

خواست پرور گمار را انجام داده و بخداوند جان و خرد عشق تیزورد».

در کیش زرتشت و بنایگان آنها تنها پرپری از کارهای شایست و دوری از شر و فساد کافی است

بلکه علاج باید از افراد تبه کاری که در صدد ایجاد فساد و یا جایتی هستند جلوگیری بعمل آورده و حقیقت

سی کند افراد خرف و سیمه کار را برآه راست پذیری نموده و شکاری آنها را حیم سازد.

او نوزرتشت معتقد بود کسی که سیمه کاران را بگفت یا رمی نماید خود پرپر از طرفداران

و هواخواهان آنها است و کسی که بینکو کاران بگفت کند از پارسیلایو درست کاران بشمار خواهد آمد چنان

در بند ۶ از هات ۴۶ آشناود گات فرماید:

.... کسی که برای هواخواهان درون آرزوی فیرودی کند و بدینها یاری بخشدار ہو خواهد

درونع و گلکه درست کرداران برادرست داشته و بدینها برج نموده و زهره پارسیان بجانب خواهد بود

برای دوری حبتن از بدی و درونع و تبه کاری در هات ۵۲ یعنی بند ۶ آشوزر

چه پرداز خود چنین توصیه میفرماید:

«ای مردان و زنان کوشش کنید.... از درونع که همان زندگانی مادی و دوسوسنیز

ایست پرپر کنید، از پیشرفت ریا و فریب جلوگیری نمایید، پویه خوش را با درونع بچاره بگلید

باید آن خوشی و سروری که از راه نادست و بختی و حیا پر کی دیگران بست آید همچنان و افسوس چنین
بیان نخواهد آورد و تبه کاران در فرع پرستائی کرد پیش از این دست کرد از اندیش برآتی زندگانی
معنوی و آرامش روحی خود را از مین خواهند بود».

موضوعی که در کتاب این بیان اهمیت بسیار داده شده است انسانیت مردم داری دیگر
میباشد. اشو رزشت میرتجه نه اخلاقی مردم توجه دارد، او نخواهد همه افراد بشر را در دارندازیم
و صلح و صفا و همدردی محبت زندگی کرده و بکلید یک مرد و زن را خشنجه نیز شجاعت کردن بگیران
میتواند چنانکه در اشتباهات نیز باید:

۱. او شما اهلانی بچانی او شما کمالی چیت «عینی خوبی برای کسی است که دیگران را خوبی
اشوز رزشت یاری کردن در اندکان و بیچارگان و دستگیری از ناآوان و مسند ای
و ظیفه و جدالی هر فردی بسازد و پاداش افرادی که برویان بگذشتند علوفت آسانی و
نیزه ای اهورانی مقرر فرموده است.

اشو رزشت توصیه نیزه ای رسیدن بخدان و بگنا و زیارت دیدار او تنها پرورش
فرودگان اهورانی که بنام اش اسپندان سعادت فرد میرزا است که در رأس همه اندیشه نیک
سلام و نیز پاک یعنی و هیمن قرار داد. وقتی انسان مغز خود را از هرگونه انگار نشایست و پید
پاک کرد و اندیشه نیک و خیرخواهی را جایگزین آن ساخت، هنگامیکه بدون حب نیزه بتو

خود خواهی بسال توجه پیدا کرد و بود دیگران را بینخت خویش ترجیح داد آنوقت است که فرزند پسرش
خداآکونه در او بوجود آمد است و میتواند بمرحله دوم کمال کرد آشایی راستی و پاکی است کامن نبند. دلیل
مرحله باید راشی و کرستی را بهمیشه جلو دید خود قرار دهد از درون گفتن سخت پرهیز نماید اگرچنان این نیزه در
خطراشد نباشد ایاز راست گفتن بهزاد با پیشرفت در این مرحله فرزد رکان نکشید و انصاف امداد
وجا نمودی اعتقد ای میانه روی شهامت و مردانگی خواه کرفت و بتومن کامنه خویشتن ای
و چیرگی بینش و خدمت ببردم که از دیگر گهیای خشترای شهریور است خواه یافت سخت ترین مرحله
اینجاست که انسان بتواند برای ایال یوسف و آرزو و خواهش ای خوش شهریاری کند و در مرین
مادم و جهاد اپنی از انیر حله نیز فرزد بزید آید از آن پس آغزین کامنه سپننا آرمیته لبینی
پاک و فروتنی و بردباری کامن خواه کند است در این مرحله شاکر کرت انسانیت عشقی پاک بخدا و همه
بندگان خدا پیدا خواه کرد و جو داد از همه محبت نسبت بهم فراد بشیر بزر خواه بشد و بمرحله کمال و رسالت
وجادویی هزار و تات و امرات (خرداد و امرداد) خواه بزید در انیر حله و جوشش از فروزان
خداآکونه انباشته خواه کرد و دچون پرتوی از فروع در خشان اهورانی بجهه برادران فخواهان
نوعی نو محبت و خدمت و فدا کاری خواه تاباند چنین شاکر دی که مرحله کمال انسانیت را طلب
کرد است بهم انبای بشیر از هر را و طیت و ذمہب چون برادر دوست خواه داشت و به محبت
خواه دوزید او بمرحله کمال انسانیت دارد گذشت، او دیگر بوسیله پرورش فرزد رکان اهورانی

خداگونه شده است، ادباری رسیدن بمناسبت اول بر بدر و نویش توجیه پیدا کرده سپس باعثیش در دن
با اندیشه پاک و بی آلایش با راستی و درستی و چیرگی بفضل محبت بهم تو افتد است، آرمان خوشبینی
و مبارا بخدا و بدر و دن نمایل گردد.

اشور رشت جهان هستی را سیدان سوارزه کشکش و اعم دنیزه هی صدین یعنی سپنتا مینود انگره میز
سیدان دنیزه ایم، این دو کوه همراه ده عین حال که با هم مخالف و دستیزند لازم ملزم گردیدند.
وجود این دو کوه برای هم آفرینش و هستی را پر میسایا و زند شلائیزه دی مثبت و متفق درین مخالف بدن!
یکدیگر بحسب بوجو آمدن بر قم گردند، نزدیکی طرز اندیشه ما از ند آنچه بوده است نیک و آنچه بزیان
خود سی باشد، نیک و بد رشت وزیریابگی طرز اندیشه ما دارند آنچه بوده است نیک و آنچه بزیان
ما باشد آنرا بد و نازیبا مثیاریم.

بنابراین ده اشور رشت آنچه در اینجا و وجود دارد از آفرینش خداوند یعنی میباشد و در داشت
خود نیکوست و بنظر خاصی آفریده شده اند شلائیزه که ماده ای است هم شناختن و مسکن هم گشته
و مرگ آفرین، اگر مقدار کم آن در مورد دنیان درد دیگر ایستگی درد دیگری بکار برده شود بسیار
نافع و نیکوست، ولی اگر برای خودکشی و نابودی مورد استفاده قرار گیرد زهرت کشنه و مرگ آور
و ماده ایست بسیار مضر و زیان آور، نیک و بهانه این که قبل اگر فته شد گفته شد گلی طرز تغذیه شد اراده،
بعبارت دیگر نیک و بد و زیبا و رشت از زمانی بوجود میایند که بشیر پا بعصرمه وجود سیکلاره دنیزه

تشیخ و میشه او بخار میان قدم بطور کی درین دو سه از از ایت ۴۰ بسی آمده است :

«آن دو کوه هر هزار دی کرد آغاز در عالم صور پیدا شدند، کی نکی است دیگری بی دریش گفتار کرد»

چنانکه از مقاد بند بالاروشن میگردد، دو کوه هر سپنتا و انگره میزو دو کوه هزار دی هستند که در برابر هم قرار گرفته اند و در عالم اندیشه بصورت نیک و بسطا هر میگردند اصلانه خود میزو اندیشه و منش میباشد که بی کو هر پاک یا اندیشه فراینده و سازنده است و دیگری کوه هرنا پاک یا اندیشه دیرگرد تباہ کننده .

انگره میزو که بعد از در زمان ساسانیان بصورت آخر میزو و اهرمز و اهرمن تغییر گلی یافته است نمیتواند خالق شر باشد و در برابر اهل فراز و هستی بخش دانایی بزرگ و حیرش پیشنهادها و فرآور کرد . اهرمن درین بشرو جود دارد و سبکی اندیشه دیرگر سلطان ضفان و داشان دارد و بمحض جود خارجی مدارد بعارت دیگر نمیتوان سپنتا میزو و انگره میزو را بفرشته خوئی و اهرمن صفتی تعبیر کرده که هر دو در جوی خصلت اندیشه و نهاد انسان قرار دارد و از او جدا نیست . بنابرآ آخر سه سوم هاست . «هیمنا» دانایان و فرزانگان راه نیک و درست را بر می کر میند ولی ناخداان چنین نخواهد کرد و بیشه اینه خواهد برد فت شخص نادان کورد و گرفتار هوانی نفس و بخش خیالی خود شده و براه طاخواه بر رفت و در تیجه کارهای ایشانی شایست و غیر اسانی از اسرخواه زد و رقصه رفته و نشی دانه ای صفتی در او ظور و بروخواه بند و تجسمی خواهد بود از اهرمن انسان نیا ولی شخص فرزانه و دانشمند را نیک خستیار خواهد کرد و بر همسای نفانی خوش مبار خواه زد و با کارهای انسانی و شایسته خود فرشته ای خواهد شد بصورت انسان .

در سوره سو شیانش مروع و زمان در کاتاها میگوید :
در هر دوره ای از زمان که بینی دلی ایمانی، فتن و خور، دزدی و دروغ، فنا و جایت قتل
غارت، بیاد و ستم، حق کشی و زورگویی عرصه را بر مردم تنک کند و حسین هر قمی سو شیانش با نجات شد
در مانی نجش خبور خواهد کرد تا مردم را از بجزئی و بخارکی نجات نخشد. سو شیانش اجتناب از آن خواهد کرد
و تحولاتی پدید خواهد شد آورده و داد و انصاف و راستی و درستی و نیکی و خوبی و آشتی و آرش و جان
ستقر خواهند شد. از اینکونه سو شیانش ایام سودا شده با درستگاری نجش باز آمده و بازم خواهد شد.
سو شیانش ای میرزا جهان بوسی تکال رسانی و تازه کرد این دن آن از سخاط تحوال و گردی
بود جامعه رنجیده و ضیافت کشید و پیشرفت مردم بوسی آبادانی و کمال انسانیت هرچند وقت چنان طوفان
کرد و میگزیند مخصوصاً در این بجزئی که خدمات آنرا بیشتر کریز خواهد بود .

در کاتاها در بحیان از نوع را مادر تمام گذاهان و بجزئیها ذات است و در گونت یا در و نیزی
هو اخواه در نوع و در عکور اشمن وین راستین مژده یا خواهند و از آن سیدی باشد. و یوسیناها با
هو اخواه این خدایان پذاری و در وضیع در برابر مژده یان یا پرسندگان هر زدا خداوندیکتا باز اقدام کرد
سرداره پیشرفت اشور رشت در ارشاد مردم بوسی کجا پستی شده اند .

رساد کاهنان یوسینا نام گویان و گرپان او نیش مژده های بسیاری برای پیغمبر وجود آورده و در آنوز
و خرف ساختن مردم کوشش نماینده کاهنی ای اشور رشت از کندی پیشرفت کار خویش پتوه سیايد و زبان شکوه نیاید

به چکاه در ایمان از بسته اهور مرد اخلي دارد نمی گردد. گاتاها نشان بیده چونه خشور بزرگ صبر
و شکرانی دپس از تلاش و کوشش بسیار دمواج شدن با ناکام میباشد خشم زبان با سرخجام در میان
سال ناموریت خویش بر حق میشود پس عموی خویش میدیمه و چند تن از خویشان نزدیک است خود را بین
بھی در آورد و دوبل بعد چون پنجمین غربایران فحشی بسته نمی آورد بھی شرق بخ روی آمد
خشتاست بشهاده زورند کیانی را پس از بحث و مناظره های طلاقی با اشمندان بطرکش خود
در سیاورد و با او جاماب و فرشتگر شنیز که از وزرا و افراد بسیار سرشناس فرزانه کشور اند دین
بھی را میول و بالگفت آنها بیشتر شیخی مژده سینی دجان را بکسرش میرود.

و گاتاها از گشتاب فرشتگرد جاماب و میدیمه بعنوان یاران بسیار باهتمام
زیست نامبرده شده اند. خشور بزرگ نامبره گان را از اعضاي برجسته انجمن هنری با انجمن برادری و
آزادگی می شمارد. اعضاي این انجمن نایامنی یا گفت یعنی بزرگ و بزرگواری و فرزانگی هر فواید
و افرادی از هر حافظ بزرگوار آزاده و فرزانه بشار میانند، برایست این انجمن با خدا شورزیت بود.
نگنه مورد توجه دیگر در گاتاها آئست که اشورزیت بشیر و نیخنیش با ادامه این بجز داشت
تائید دارد که تها این گرد و پایم او را شنیده و بگیران بر ساند زیرا خشور پاک نیک بیدند که آنها
نمادان و کوردل قادبه درک روز فای پایم را سین او بنوده و نخواهند توافت بر این قرار نمایند و
 بشیر تابع احساسات خود فرار خواهند گرفت.

گرچه پیش از این پایان خود بطبقه روشنگر و داناییش توجه دارد ولی مگر توصیه میخایمه که خود از این
و فرزانگان باشد جا به این دانایی ناخواهد داشت بلکه این داشت راه از چاه آنرا پارسیانه چنانکه

«بند ۱۷ از این ۲۱ ابهودگات میفرماید :

«... دانایی باد انش خوش نادان آنکه سازده است یک که ناخودگوار ناده»

شورت پی از یک غرتماش کوشش و انجام ماموریت ارشاد و همراهی مردم جان بچشم
راتی دیگار پرستی سر انجام نباشد بند اول ویژتو ایشت کات همه خواستهایش همیشه بخوبی آبردید
شده و از یک زندگانی بسته طلاقی و سرپا پارسانی و خوش خرم رخورد اگر دید و حقیقی کیانیکه
با او دشمنی داشته باشد و آزارش میکرد تغیر رؤیه داده و حاضر شد توان حکمت بازدیدش
یافتنیش را گوش ہوش بشنود و با احترام گذارند و درگمارد کردار از آینه هی پروردی کنند.
چنین بود زندگانی سرپا کوشش و ملاش و خسرو بزرگ ایران پیام آسمانی او.

اید است علامه ایمان بختوار پیام اشورت پیش از تام بجهای کتابها

روده شده است بجزه نیک کیزند و در زندگانی بکار برند.

در پایان لازم میدان نظرات روان شاید دکتر امیرخان اپور والا استاد عالیقدرت خوش و
نین پروفور میزانگلیسی را در سوره سروده ای آسمانی روزت برای اطلاع خانندگان محترم در زیر گذاشته
دکتر امیرخان اپور والا در مقدمه برگاتهای خود میگنوید :

« تناک نیکه باز درون خود پی بزد و باکوش خنگی ناپری برای کار کرد من غریب شی از هرگونه
پیدی دادم زیسته ای ناشایست طبق رحایی راطی کرده اند می‌وانند بزرگ نخوار و معاهم درونی خنثی
پسیران بزرگ نمی‌آیند. بُنْسیان گل ران اویان دسرانیده گاتماه از روی خرد و داشت سبیط و پربر
خانی پُرا حکمت فلسفه ایراد کرده اند. نخوار این نواین جهان فیلسوفان «جا ہلانه را کردن تیری در
تارکی داشت» و یا آزا با حرفا مای نامنوم شیخواری شبیه کرد بکله باید خان فربور را تراویث است گلی
شخصیت ای ناهار و نیشت ان سرگی داشت که مدرج کمال رسیده از سوی خداوند بخیاب آنسالما
شد است. پسیران بزرگ حقایق آمورش نمی خود را پشاکرده اند و پیروان اولیه تعلیم داده و
نهایی بعد نوشتند آنظر که باید شاید نخوار پسیران خود را در کنفندن برابر این فقهه بود همچنان
که زایده چهل و نادانی است آموزش مای حکیمانه آن را در مردان بزرگ و بجات دند کان پسران مشغول
و پیشان ساخت ».

« تایخ کلید مذهب شان بیده که بُنْسیان گذاریت مذهب عصیه نخوار از روی داشت
حکمت بُنْسیش و بصیرت بوده اهمای از جانب خداوند بخاست و خود بُنْسیان گذاره ای شخصیت
متاز و مافق پسر عادی بوده و یاکیت ابر مرد سیباشد. مژیدان و پیروان اولیه نیز که هزمان ای
پسیران بوده و یا چند سالی بعد از او آمده اند از ساخت فهم و ادراک و بصیرت بوضوع مای مذهبی بجهشانی
اخلاقی نسبت اشخاص توط و عادی بسیار بزرگی داشتند ولی تأسیانه بالذست زان مردم کا

و خرافات و روشنایی ناپسند وارد آیند پاک ولی آلاشی بسیار از آن گردید و ببروز راه جلی
تایم چوی پیغمبر را گرفت»

ازین اوستادان اسان غرب استاد پژوهی سیلز اکلیسی نظراتی بسیار زیبا و خردمند
درباره کتابهای و مسوی آن دارد که در تقدیره کتابهای خود آورده در قسمتی از آن را نقل می‌ماید:
«گفته ای که در شرودهای آسانی کتابهای بیشتر از هر چیز دیگر توجه را بخود جلب نمی‌کند که
 تمام قدرت هشت پروردگار تو ای ایست بنام ایهور امزدا، نامبرده دارایی شش فروزه باز پویی ای
 بنام اش اسپندان یا جاویدا نهایی مقدس، آتش مطهر باکی و قدرت خداوند و سریوش مطهر فرامزدگار
 را اداره کنی نیز نمایند اش اسپندان تجسم آفته است در کتابهای ایهور و احترام و اهیت می‌باشد.

ضمان از دو نیرو یا دو سینه بنام پستا و اگر صحبت شده است که لازم و ملزم گذیر بوده
 با تجاه کی گزیر و شتر را در جهان سی بوجو آورده و در یقینی بوج مکافات و محازات شده باشد.
 حقیقت آنست که بیشتر و ذهنی بصری که مردمان روشنگران امروزی با آن آشناشی دار
 و جنبه معنویت دارد برای اولین بار در کتابهای ذکر شده است».

«بشرسایان دراز مدت مطلع از ترس داشت؛ ذهن خوبی و خذابی کو گوئی پس از مگر بخود
 سیلزید و از لذای نعمتی که در بیشتر بخوردار نواهد شادی امینود و صورتیکه در گذراش
 بسیار گفتن این حقیقت را آشکار ساخت. که پادشاه بیشتر و محازات و ذهنی درونی و معنوی آ

و بهشت و دور نخ همان راحتی اندیشه آسایش و جدان و ناراحتی مفرد خدا ب جلدی میباشد
آموزش این نکته در تغییر عادات و روش فکری ایرانیان باستان بسیار موثر بود

پوفو رسیز اضافه میگند «دگاتاها برای راهنمایی نیکو کاران پروری از دستور مأتره،
کلام مقدس و پوش اش اسپسان پتوهای خداوندی تأمین شده است . در صورتیکه بازیابی
دستور لام را در گاتاها می بینیم از دو سه نمای اکوسن یا اهرمین گراه گردیده و بزرگواری و تسلیمی
خود مشغولند بطریکه روان آفرینش از تسلیمی آنهاست و آمده در گاه اهورا پناه میرد، کوشش
مردمان در تکاره با تعویی برای نامین زندگی از راه مسروع با مخالفت دیگر پستان کسمی از افرینش
علیغم مردم اپستان برکشور ایران تجفیمی داشته باشد و این بگرد «سرنجام با درخواست این آفرینش
آشوز رشت برای ارشاد و نجات مردم تعمین نوید داده شود . از آن بعد بکیت سلسله نیاشی و سایش
درخواست و موعظه و اندز برخوریم .

«در خلال گاتاها بجهنمی خوین! حمله و هجوم دشمنان یک پرستی برخوریم ولی نسخ کلام از
دساپسگزاری او در گاه اهورا در کسکنیش کم پسیرو نصیحت شایانی بست آورده در این راست فیزکردیده»
اما راجح با یکیه زرثست که بود در کجا زندگی میگرد و چه موقع از ما در زایده شد و میزبانی میتوه :
«زرثست کی شخصیت تاریخی است در وجود او، ییچکونه تردیدی نمیتواند است . در ورد
مانکنه سرمه ای تقدس گاتاها بزرثست وزر دیگانه نسبت داده شده است برای هن شگت ابهای

وجود ندارد. گرچه امکان ارتدستیا از گاتا با بعد از مژده داشتند باشد، بحمدابه
کلی مصاین گاتا یکجا رجیم بوده و حقی عبارات و جملاتی که بعد از این کتاب آسمانی کجا زده شده با
ضمون و معادصلی گاتا هشباشت کامل دارد از حافظ طاهر کلام سری با آن غایرتی ندارد.

علتی ندارد که نام زرتشت بعنوان محبوب ترین عیزترین نام برای پسر را قی امده باشد مگر اینکه
صاحب این نام دارای خانشنخیست برجسته ای باشد که شاهنشاه با قدرتی چون گشتسا ب
با تمام افراط قلمرو خویش مجدد بیانات شیوه ای اندزه ای حکایانه خود کرده باشد. در گاتا اما مواردی
باست که بطور واضح سراینده این سرود را انسان میدهد. شلادربند ششم از هات «پنجم کات»
آمده است که: ای بورمزد گلدار گسیله صد ای خود را بسرایدن کلام مقدس بلند کرده است و او
زرتشت و دست فادر توست از روی راستی دستور ای الٰهی را به مردم جهان ببلغ و آنها را ارشاد
نماید» و باز در این دوره اوسه میدهد:

«سرسر گاتا ها از حافظ قافیه و ازان شعری و استعارات و همراهات و عبارات خیلی
و یکجا رجیم بوده و تردیدی نیست که اثر اندیشه و تراویثات فلکی کنفر بطریستی قیم اغیر متفقیم میتواند باشد.
حال اگر ذهن کنیم زرتشت سراینده گاتا ها نیست پس شخصی بی نام و گیری که اندیشه دروح قلب و
ضمیرش دراه اشاعه و انتشار نمی‌هیب یکجا پرستی صرف گشته است باید این مقدم را انجام داده باشد
اعتنیت زرتشت را میتوان در اقدامات شخصی تحریر داشت. گرچه نام دشتما پ فرست

د جاماب هم در کتاب از دکر شده است ولی نتوان تحسان کتاب آسمانی را از آنها داشت زیرا سر ایندۀ

سر داده ای آسمانی از سخا طغضیت و تکلم بر اسباب آنها بود.

«چیزی که روشن است اینکه در سراسرا بات این کتاب آسمانی روح یک فقر نظم گشته و در روایت شاکر داش احساسات کیم استاد تجلی و ظاهر میشند.

«راجح بجهنم صفات دیره این آموزگار بشر با تعالیم از مذہ است که در کتاب گل کتاب آنها گنجانده شده است. در پیچ عصر زمان در پیچ جایی جان آنچه که مارک و شواهد درست نشان میده شخصی وجود داشته است که چنین نمیشوند و پرمغز شخصی نبود. گرچه امروز برخی از همان افکار بینه جنبه فلسفه ای نمیبینند و اخلاقی پیدا کرده است ولی آنکه مان ہنوز چنین نمیشه ای شکر و تحسان نگیر بر اساسی بزرگان نیاورد به بود.

«طرز تکلم دیان شیوه ای پسپر کافلا دیرگی داشت. در هر یکی از واژه ها و عبارات و نوشه هایش از میشه ای ڈرف و پرمغز نتفه است، ممارت و استادی او درین جایی عرفانی بی نظر است، اندیشه بلند و شکرفا و تحجم چشمیدن بفرزگان دیره پروردگار بصورت اش اسپندان که پرسش آنها هجب زکریه روح درستگاری بشیر میگرد و چنان استاد اندیسان شده که دانشمندان عالیقدر امروزی از درک اینکه اشاده و ہمین بصورت فرشگان و اش اسپندان تحتم یافته و یا اینکه از میشه داراده خیز خواهانه پروردگار است که در این تجلی پیدا کرده است عاجز میباشد.

« ارزش اندیشه و نکار پیغمبر ایران باستان را باید از نقطه نظر زمان و مکان سنجید و دلیل باشی
و عال فهم و ادراکی صحیح در دوره از رشت امکان ندارد. به نگاه میکنید خوانده کاملاً از بنان سپاهان
که این سروه های تقدس برآورده شده و بخوبی نسبتی ابدانی حصر می اند و شد از بنان چنان پیغمبر ایران
ناگزیر زبان چنین و تجذیب میگشاید.

« راجح با حساسات شخصی از رشت میتوان گفت از نسبت با هر افراد ایمانی خلناک پذیر است و آنها
داشت و به ادعیت میورزید. داشته روزگردانیتی *zara zada iti* که دارایی فضوم خلوص نیست میگذرد
باطن است در دوره پیغمبر ایران مصدق است. از مفاد کاملاً میدانیم که اشور رشت شخص باشانی بوده
ولی از جنگ خونریزی پرهیز نداشته است. « معابر شخصی با دشمن هموار بیان خود داری زیاد نمیگوید ولی
برای فیروزشدن بردو شوار بیان ایستادگی و سرخی شان میداد.

« در کاملاً بهمراه چیزی دوافعی است، روح آفرینش بطریش اعزامه و حال استغاثه است و همراه
واسطه اپندهان را در حال صحبت کردن و گوش دادن و دیدن می یابیم... بهمراه چیزی در کاملاً اعملی است،
آنچه همراه، بینده، گویان و گرگان و اویش، دشمنان را رشت غولهای افانانه ای نمیتنند. پیچ مار و اژدها
مردم شهر در دست اراده نمی کند و پیچ میلوان افانانه ای از مردم حایت نمی کند. رشت در شهرها
جا می پسپد، مید بیمه، اسپنهان، هنوز گوو، پیغمبر می پرسی و شخصیت های دوافعی هستند که بطور باده
ولی لطف از آنها نام بربده شده است بجز امام و دوچی آسمانی که در اثر اندیشه و تکلم عینی برشست و

میده. در کاتا از سهرگات و گرامات خبری نیست، فعالیت انسان در اطراف قلاش و کوشش غیره طبی برای رستم و بخ بردن در میزد، چنین اوستا شناس چنانچه اول کاتا هر آنچه نطالعه نماید و بعد از پیشتر که میزد و بخ بردن در آن میتوان گفت چنین شخصی از عالم حقیقت بسر زمین افسوسای قد مخواهد کند «دکاتاها پیاسبری را می بینید که در حال قلاش و کوشش و تخلص شخصی و متفاوت است، و صورتی که در پیشترها همین شخص را بصورت نیمه خدای افانانه ای شاهد میگیند، هر چند انکار چوی افانانه ای شاهاد نمیاد، کمن بوده و برجی از آن اسلام از کاتاها در گیت دیهند و نیز من نمیباشد ولی بطور کلی زبان تدوین پیشتر از دنیا و بسیار ساخته از کاتاها میباشد.

«من (میلن) تصویر گویم که از کمتر از سایر فئهای اوسماور در سپرده قرار گرفته است و نیز عبارات و جملاتی از خارج در آنها گنجانده شده باشد یا از روگر کاران کمن بوده باشد باش باش باش زیاد با اصل تن داشته است، آن قسم از کاتاها را که بعد از قتل اصلی گنجانده اند با حمال قوی کارگردان آولیه زرشت میباشد که همان روایت و این اخلاص استاد را در پیشترهای خود خلاصه دارد».

پروفور میلن در پایان مقدمه خویش بکاتاها مینویسد:

«کاتا هی برجی از دوستگانم میپرسند و چیز باعث شد که به آین زرشت و مطالعه کاتا هاروی آورده ام در پاسخ باید بگویم من درین جانی اشتیاق فرادانی مطالعه و تحقیق در شرط عرفان شخصی «این علم داشتم»، سال ۱۸۷۲ میلادی که بار و پا آدم این زرشته را بمال کرم، بعد عاشق پیشنهاد فلسفه

کانت شدم و دهان نیزه روای این فنخه کار کردم ولی سر انجام رایی پیدا کردند بدراه مل عرفان زبان
زند و اوستاروی آوردم و فحیدم که تمام این رشته ها نهاده های زنجیر یعنی استگنی و ای باطن دارد
و انسان را بسیز حقیقت و خوبی را بهمایی میکند.»

پیش از همار خود را با نخان نظر استاد پروفیسر میلز ادست شناس لکلیسی دارستروانسی پایان میخشم
«هرگاه برای تایخ انکار بشر از رشی قابل گردیدم با میگفت است متعام میم را درین تایخ
تخصیص خواهد کرد

«اوستانه فقط گمن ترین اثر جاده ای از انکار آریانی را بنا اراده میدید بلکه از نظر تأثیر عین
ویسی که در این بودی و سیچی داشته است مقام موثری در توسعه مذهب و سروش بشرکب
گرده است.» (میلز)

«کم درآمدترین و نامنده ترین فرد در تئی خود را سربازی میداند که با مردم رایی فیروزی را تی برداشت
و یکی بر بدی نبارزه کند، پیچ نذهب دیگری نمیتوانست در کنیت فدا حسای بجود آورد که این یقین نسبت
زنگی خوشبین باشد و برای زندگی ارزش قابل گردید آزادی داشته باشد، کسی که طلبان دارد
در پوسمی و کوشش بر مکملات زندگی چیزه خواهد گردید میلی میلی میکشت در آن دشنه او را نخواهد یافت؛ همین امر
باعث شده است که در شیخیان پی از گذشت طفان های سیکین و بلا رایی خانه اش را هشتم زپایی جان
مانده در پنهان سیان از همه مشغله قدر و جهان ترقی میگیرد تراز همه رو بسوی فروع در دشنهای

باکار و آن تحقیق هنگام بخوبیستاده»، «دار متبر»

آمید است خواسته کان علاقمند بوریه رشتیان از گفته راهی نظر و پژوهش است
درس زندگی و انسانیت بایموزند و آموز شماش را در زندگی بگذر برمد تا هم در جهان کامرا و هم
صُحبی رستگار گردد.

در پایان لازم میدانم از راد مردم خبر اینش و دارسته ای که نهیمه چاپ این کتاب را
تقبل فرموده و حاضر باشی نام خود عیناً شد سپاسگزاری کرده و دریز یوی و بهروزی شاد روزی
فریزی او و خانواده ارجمند شان را از بین اهورای توان اخواستار گرم.

روز سرگشش دامرواد ۱۳۵۰ یزد گردی

برابر ۲۱ ری ۱۳۶۰ خوشیدی

مودب فریز از گرگش

سراز آهنگی گات هات ۲۸

سر سر اندشه و گهار و کردار اشوز رشت الهمی است از سوی خداوند یکار که اسان را
بوی رسالی دخشمختی را بینای میکند «پاکان جاده دان» یا پتوهای اهورانی «وسرو دهای مقدس
کانه را فرا پذیرید و با نهاد ایمان داشته باشد .

ای کانهای مقدس بکمال احترام شاد و پیغمبر

بند ۱

پیش از هرچیز ای دانای بزرگ یکی افسرای میوی ، با دستمای برادر اشته تر امانزدرو
دخشمختی کامل را خاستارم ، پروردگار ایشود که در پتو راستی درستی و بخورد ای از خرد و ایش
و خیر پاک روان آفرینش را شنود سازم .

بند ۲

ای هستی بخش دانای بزرگ هر آینه بآمدیش ای پاک و دلی روشن ببورد یک شده و بدمیار
نایل چشم شد ، پروردگار ای ایشی که تما در پتو راستی بست بیاید و میشین را خشمخت میزاد
در هر دو جهان مادی و مسموی با ارزانی وار .

بند ۳

ای هستی بخش دان ، ای آشا و ای وہمن دنطاهر راستی و پاکی و آمدیش نیکت هم روز

بردم، سرود ای میسلم که کسی پیش ازین نسروده است.
 آرزو دارم بوسیله اشا، و همن دخترای قاسم زیر (مطهر قدت اراده خداوند)
 حس ایمان و فداکاری درستگان افزایش یابد. پورده کار از خواسته ای را بسپرید و بیان
 روی آورده با خوشنختی ارزانی دارد.

بند ۴

در پروانه شیشه پاک رو نهم را بموی فردوس ببری خواهیم کرد و آنکه ای ریاضی که حن دی
 هستی بخش دان ابراهی کارهای نیکت مقرر فرموده است کوشش خواهیم کرد و آنچه که مردانه و دوان است
 مردم را بایموزم که برستی گراند و درستی پیشه سازند.

بند ۵

ای اشا، مطهر رستی و پاکی، کی بزیارت تو نایل خواهیم شد؟ ای و همن مطهرزاده شیخیک
 آیا باداشش اکنی و خرد و قبی ترا خواهی شاخت؟ آیا با فرمان بسی داری از مذای و جدان
 فرمان ای هر رانی بسوی هستی بخش دان و تو اما راه خواهی شافت؟ بثود که در پوکلام سعدی بایری
 بیان گمراهن راه بترین راه که همان راه راستی و تکیا پرستی است ببری کنم.

بند ۶

پورده کار اچاکه در کتمار آسمانی نوید داده شده است در پروانه شیشه پاک درستی بعنی

آی و مار از بخشش دیر زیوی برخوردار ساز، ای همی بخشش دام بزرگت و بهم دوستان^۱
بزدی معنوی و شادمانی بخشش تا بکینه شمان خود چیره گردند

بند ۷

ای آشا آن بخششی که ثرهه اندیشه پاک است با ارزانی دار، ای آرمیستی آرزوی گشتن
و پیروان مار برابر آورده باز، ای خداوند خرد بان بندگان فدا کار بخشش تا فرمان بعدست را بجانان
بنجایم.

بند ۸

ای همی بخشش، ای بر از همه و با بهترین راستی هم اراده، از تو قلنا آرزو دارم که به
در شuster نامار دیار اهم و محظی بجانی که از بخشش جادانی دیگران داشتی بخوبی داشت
ارزانی داری.

بند ۹

ای اهورا مزدا، هسواره کوشش سکنیم سرودهای سایش خود را هم سینه نیات کنم
و هیچگاه آشاد و همین دنطاهر پاکی دیگران سئشی، راجشم نیادم زیر آشا، و همین خشترای
تو از اسرار او از سایش بیدارم.

۱- آشا، و همین خشترای پر تو ای ستگان اهورا مزدا سیبه شند که عالم قد از راستی دیگران داشتی و بخت بمن

و خدمت بردم با شرایری بخشن که سردار است سایش بیا شند زیر اینها از درگان بجهه ای بستند از خود اهورا.

بند ۱۰

ای هستی نجش دان ، هر آینه آزرمی کمالی را که در پرتو را پستی و اندیشه پاک از نظر تو روشن
و در تکردار شناخته شده اند برآورده ساز ، چه بربستی میدانم تایش ؟ ای خالصانه ولی زیری بندگان
تو که دارایی هنی عالی دنیک اند بل اثر دلی نیست بخواهد ماند .

بند ۱۱

شود که با این نیاش اهمیت از نعمت راستی و اندیشه پاک بخورد اگر کردم . ای آنسته
بزرگ دان از راه جنسه دینیش و امام را ز پیدی آمدن آفرینش را از روز از لین بنایموز چه قیمتی را
بردم جان آشکار سارم .

«اپنودهات» بند ۲۹ - بند ۱

پر دو گار را روان آفرینش بدرگاهه توکجه مند است برای چهارمابا فرمیدی ؟ چه کسی مرد کابله
ستی نجشید ؟ خشم و تیزی و حادل و غارت و گشاخی و تجاوز بهم جاری شه اگر قدر ، مرد هر کوچک
و پاوه نیست بنا بر این نجات نجشی که بتواند مرد از این تکرارهایی نجشید بنیاثان ده .

بند ۱۲

آنکه آفرستیده جهان (آهور ازدوا) از آشام پرسید چه کسی رهبر و نجات دهنده مردم
جهان خواهد بود تا ماتو اینم پشتیبان و یادورش باشیم و به او نیروی آباد کردن جهان و کسرش را

۱۰. مهر راستی پاک ، نقوی پارسانی ، گذشت و مذاکاری شمات درگاهی داد و اضاف نظم بیست ، سالان دون
۳۱

بچشم ای آشا آیا چکسی را مایی بتوان شد او رسید مردم جان بگزینی تا بتواند سپاه بدان
دلمرا هان را در بزم شکنده خشم و نفرت را در سازد.

بند ۲

آشاه اهورا مزدا پیشین پانچ داد، آن سردار و رسیدی که برای جهانیان بگزینیده شیوه مسلماً
بدای او گردستم شیوه است بلکه شخصی بی آزار و هربان است. از میان کسانیکه در این جهان
خانگی زندگی نیکنند گرچه کسی رانی نباشد که بتواند نیکو کاران را در مقابل تبه کاران خط نگذلی
قطعاً او باید نیشه و مندترین فرد دریان مردم باشد تا بدروخت است او بیاریش شتابیم.

بند ۳

بیکان اهورا مزدا بسیار از همه آنها است که در گذشته چه کارهای بوسیله دست پرستانه های داران
آنها سر زده و در آینده چه کارهای بوسیله آنها انجام خواهد شد چون داوری این کار رهبا با اهورا مزدا را
نمایراین آنچه خواست است با دان خوشنودیم.

بند ۴

ای دون من در این آنچه شیش برد و با احترام و دستایی بر از شسته اهورا مزدا را استایش کرده ام
او خواستایم که هر کز بیکو کاران پارسیان رسید آنها گزندی زرده از جلد شمنان بکاران بچه دان باشند

بند ۶

آنکه اهورا مزدای وانگه با داشت خوش نمی‌بودی حیات مجده پسین گفت:

آیا عیفر سرور دنیوی شایسته و یا بکت رهبر بخات دهنه روحانی را که سرشار از پاکی و پرپری کاری باشد نمی‌شناسی؟

آیا چنین فست که آفرید کار ترالبعوان پاسبان نجمان آفریش برگزید و همیت جهان را به خود گرفت؟

بند ۷

«اهورا مزدا به نجمان خوچپسین! دامه سیده!»

این سرد و تقدس خوشبختی افرانی (یعنی اهونور) از هستی خوش بُلطقی است که اراده اش با اش بیسان است و پروردگار پاک آنرا برای پیشرفت جهان و سعادت مردمان درست کردار نازل فرموده است.
دیگر از نکی کشت اهورا مزدا باز به نجمان خود دادمه داده (غیراید):

ای دهمن، کیست آن بخات دهنه ای که تو در نظر داری دیسته اند مردان! یاری کند و همای
از لکه ای بخات بخشد.

بند ۸

اهورا مزدا یعنی مایه:

یخانه کسی که بستورات الکنی کوش فراداد و من اورا خوب میباشم، اما زرشت اسماان است.

تھا اوت که خواستار آنورش آئین راستی و سوداگی تائیں مذاست، با باین باو شیوالی
بیان خواهیم نکلی.

بند ۹

آنگاه روان آفریش ایاک بند کوید: آیا من باید بدون چون چرا پشتیبانی صحن تو
قبول کرده و بخان او کوش دهم؟ براستی مرآزدی شهریار نیز و مند و تو انما بود، آپا قوت
چین شخصی برای یاریم با خواهد خواست و با بازو ان نیز و مند خود مراد حالت خواهد کرد.

بند ۱۰

ای اهورا مزا دای اشابانها (درست دیرانش) نیزه هی مسنه بی دو انالی بخشد
ای دیومن تو نیزه بدرست آن را (یعنی نیزه ای اندیشه و بوسش و خود سرشار) ارزانی دارادر
پرتو آن محیب نیان آرامش داسایش بخشد. ای دانایی بزرگ ما همه او را بگزیده و رین آفریش
و شاسته ترین فرزند تو داشته و بر بری خویش می‌پریم.

بند ۱۱

روان آفریش بخان خود ادار می‌دید: اش، دیومن خُشتراچ وقت باروی خواهند آورد؟ کی ای مردا آین را نجین بزرگ معان
خواهند پریفت. ای هی بخش ایک که برای ما یار و مدد کار رسمیده است کا ہم آماده خنگداری می‌یم.

نویسنده

آشا، و همسن دختر تربیت مطابه راستی داکی، اندیشه پاک عقل غردد
و نیروی خدمت بخلق نگات ہمپریفت و آبادانی و شریاری برهای نفاست،
روان آفرینش سیکوید؛ پور دگار از فروزگان ثیره نامبرده برخودار ساز.
ضمان اطمینان از انجمن بزرگ معان نجیب است که از زرتشت و میان و دارالشیل
شده است، یا عبارت دیگرسته آن یه امی است که دکتر شاهین نوین
یعنی کیش زرتشت نگات شایانی نمود.

باید در نظر داشت که این اث بصورت ناییشی برگزار شده است که نقش مهم آن را
روان آفرینش یا ناینده مردم جهان بازی سینه داشت و همسن (اشا پسند)،
و خود اهوازدا برای نجات شبراز اینمه ظلم و پشم پی از یک رته پرسیش
پاخ اشوزرشت را شایسته ترین فرد برای این مأموریت داشته و اورالبعرا
رهبر برای ارشاد مردم ربمی کردند.

بند ۷

کسی که از تیر وی هنوزی دمنش نیک درستی دیگر برخوردار باشد و آرمیتی باعثت این
چالبد او پاداری و استواری بتجهیز بگایان حسین شخصی در آزمایش سخت زندگی فریدر گردیده و در مرده
بندگان نیک تو ای پروردگار محظوظ خواهد شد.

بند ۸

هنگامیکه بزهکاران بجهیز کنها هن خود رساند آنکه ای خداوندان خود در پوشاکیه
پاک قدرت ترا دک کرده این حقیقت را خواهند آموخت که پیکونه باید در برآمد ختن دروغ و
کژی و حکم به فریدری راستی دیگر کوشش کرد.

بند ۹

پروردگار اثود که مانند کسانی که جهان را بسوی تکال آبادی پیش می بذارند که
وفا دار تو باشیم. ای خداوندان خود و خود و ای هنری بخش بزرگ بثود که در پتو در استی پاکی،
از یاری تو برخود ارکردم تازمانی که ما دخوش بدهانی و دو دلی هیتم بذیله طلب با چهارچه توجه کنید.

بند ۱۰

زمانی که جهان دروغ ملکت و تباہی فرار سد آرز وی متسلی کسانیکه بجهش نامی نیکی
سره فند برآورده شده و از نفت سرای خوش نیک سنتی درستی بارگاه پر فروع نزد اینی ثبت
برخوردار خواهند گردید.

ای مردم هرگاه فلسفه شادی و نیز را که خداوند خود قدر فرموده است
بسی امور بید و در یاد بسید که در دنگلویان و تبه کاران سکھنیسته در پادشاهی
و دست کرد اران پاکان از سود بی پایان خوشبختی برده و خواهند گردید
آنکه در پتو این اصل نجف پسند حقیقی در تکاری نمایل خواهد شد.

هات ۳۱ پیا بند ۱

«ابهود کات»

ای جنیدگان نش، آنون آموزش با پیام راکه تا جمال شنیده شده است بدای
آشکار خواهم ساخت. این پایم بای کسانیکه از روی تعالیم نادرست و (دوسره) بای شیطانی
جهان نیکی را تباہ سازندگان کو میسپاشد، ولی بای دلدادگان مردا (۱)، خوشانیده دیجیت.

بند ۲

چون دوسره بای شیطانی بانع از آنست که راه هتر را آشکارا دیده و برگزنشیده باشی
خداوند جان و خود را برای رسبری شاپرگزید تازگی کردن با برابر آین راستی هبر دگرده نخان
و بدان بای موزم.

بند ۳

پور دگارا در پرتو فروع میشوی بلطف خواهی بخشید؟ آیا آن سعادتی که در پرتو راستی
پاکی بست سیايد و بهم و عده شده کلام است؟ در سور دانیان چفرمانی داده شده است؟
ای خداوند خود را از تمام این حیات آگاه ساز و با گھمار الہام بخش خود ماروشن نهاده همراه دم
آین راستی ارشاد گنم

بند ۴

ای خداوند خود و ای اش اسپندان لطف و غایت حوش را از ما دینع دارید تا در پرتو

(۱) دلدادگان مردا کسانی هستند که به خداوند احتملاص بیرون زند و ایمانی صادقانه دارند.

فروزگان راستی و پاکی، عشق بی‌آلایش و فروتنی و اندیشه پاک و نیزه‌ی می‌منسوخی کسب کرد؛
و با پرورش آن بر ہوا خواهان دروغ فیرودگردیم

بند ۵

پروردگارا برابر آمین راستی راهی راکه بر سرتین بنشان و تماشرا برگزینم، در پرتو
اندیشه‌پاک مرا از پاداشی که برخوردار خواهم شد آگاهه سازتاً احساس شادی و سرگزینم.
ای خداوند جان خود را از همه چیزها ساز خواه آنچه روی داده یا در آینده خ خواهد.

بند ۶

دانلی که آمین راستی را گسترش دهد و مردم را از پیام مقدسی که آنها را بر سرالی و جاودا
و حقیقت رہنمای است آگاه سازد از تبرین چشتی برخوردار خواهد شد.
چنین شخصی بجان از نیزه‌ی اهورانی که در پرتو منش پاک افرادش می‌باشد و نیزه‌ی اینها گردید.

بند ۷

ادست نخستین اندیشه‌گرمی که با خود افلک را در حشان ساخت و با نیزه‌ی خوشیش طلب
راستی بیافرید تا نیک اندیشان را یار و پشتیبان باشد. ای خداوند جان و حشره و دای کیکه
همیشه در همه حال بحیانی باروح مقدست فروع (ایمان) را در قلب برا فرز

بند ۸

ای خداوند جان خرد، هستگامیکه داندیش خود را سه آغاز و سلنجام می‌شتم
آنکه با دیده دل دیاثم که توئی سرچشم منش پاک که توئی آفرینیده را پسی داور دادگری که
کردار مردان جهان را داوری کنی.

بند ۹

از آن توست آرمیتی، از توست حسره نیوی جهان آفرین، ای خداوند جان خود
تو پسندگان خویش نیروی خستیاراه نیک و بخوبیدی تائیکه راهی گرگزند که راهنمای
کرویده دیا آنکه رهبر غیر واقعی شان داده است. دیوارت دیگر بسوی راستی در پیشی گزینه
یابسوی درفع و رهبر غیر واقعی روی آوردم).

بند ۱۰

انسان باشد از بن این دوسوی راست کردار پارسا و افراییده نشش پاک را بجنوا
پشتیبان و رهبر واقعی برای خویش گزیند. پور و کار اساد و رهبر فیکار با ظاهر پاکی همچاه
از حافظه ای نیز و مذهب و دگردد.

بند ۱۱

ای خداوند خود هنگامی که در زارل حسم جان آفریدی از نشش خویش نیروی ایشان

و خرد بخشیدی، زمانی که مبنی خانگی روان دیدی و با انسان پزشکی کار کردن سخن گفتن
پزشکی کردن، عایت فرمودی خواستی تا هر کس بخواه خود و باحال آزاد کیش خود را بگزیند.

بند ۱۱

همان گاه چه در علو و راستگو و چه دانادان هر یک عقیده ای را که در دل ازید
دارد آشکار خواهد ساخت و هر جا تردید و دو دلی وجود داشته باشد آزمیشی و مظہر ایمان
و فدا کاری همچنین روان شناخته داو را انسانی خواهد نمود.

بند ۱۲

پروردگار اتوار (اندیشه و کردار) آشکار و نسان بهد (آگاهی) و محضین نگر کی
برای درمانی، از خطای کوچک سخت ترین کیفر تن درده با خبری. پروردگار اتوهجه پیزیرا
بادیدگان روشن میں برابر قانون آشایدقت مراقبت کرده و می بینی.

بند ۱۳

ای هستی خیش برای آگاهی از تو می پرسم چه رویداد ما در کذشتة رخ داده و در آینده
پیش خواهد آمد، ای مژده از طومار زندگانی نیکوکاران بذکاران چه پاداش کیفیتی ثبت
خواهد شد و وضع آنها در روز و اپیمین چون خواهد بود.

از تو می پرسم ای هستی خیشی که از رویدادها کذشتة آینده آگاهی آیا برای

مردان پارسا و نیکوکار چه مفترگشته و در روزه اپین ای مرداها پیروان دفع حکومه فراخواهند؟

بند ۱۵

ای هستی بخش از تو می‌پریم کیفر کسی که نیزدی در غلو و رشت کرد اراده افزایش به
چیست؟ چنین کیفر یکده نهاده گیری خوب است جدالی اندختن بین مردم با ایمان و رهبر
راستی ندارد چونه می‌باشد؟

بند ۱۶

پوره گارا ازو پیسر سهم هرگاه شخص نیک اندیش با تاب و توان در راه ترقی خانه
شهر و کشور و پیشرفت را پسی دهد کوشش کند از وصاله، تو بزرخور دار خواهند گردید؟ ای خداوه
کی خسک گوچنین آرزوهی برآورده خواهد شد؟

بند ۱۷

آیا کلام امیک از این شخص درست گردید و پارسا و یا شخص رشت کرد از ناپاک تبریز باشد
برخواهد گزید؟ دانای باید با داشت خوشی از دان را کماه سازد، شاید که ناجزه دلمراه ماند.
ای خداوند جان و خود باشد که راز و هوسن (عنی عشق خدالی و سرناپ) بر بهمه لکار گردد.

بند ۱۸

به چیز نباشد بجهار و دستور شخص تبه کار و کمراه گشته که مگوشه کوش دهد، چونکه چنین شخصی خانه دارد

و شر و کشور را بورانی و تباہی خواه شاند، پس بر ماست که در ابرهیگونه دان، باصلاح چند منی
و پارسالی ایتادگی گینم و آنرا از خود دور سازیم.

بند ۱۹

ای هی نجاشی بود که مردم به نخان درست اندیش و دانانی که آموزشهاش «دان بش»
روج درای زندگی سودمند است گوش فزادهند و آنان را بگارند و بسی گوش دهند که
در تسریش آین راستی تو ناست؟ بیانی شیرین روان دارد، ای خداد عز و جلد با فروع بناک
دانش سرو شست هر دو گرده داناد نادان، راستیش فرماید.

بند ۲۰

کسی که بسوی راستی و پاکی روی آورد و دپارسالی را میشه خود سازد، جاگاهش
سرای روشنانی یا بهشت خواهد بود، ولی شخص در عکوف بدکار زمانی دراز باشیوں افسوس
دیگر کی و کوژه روشنی بسرخواه بزد، بر راستی نیت پلید و کرد از شش شخص بزمکار است که از این
گرفقار زندگانی نجاست بار و عذاب بجان خواه ساخت.

بند ۲۱

خداؤند جان و خرد از روی داشت و رسائی و بازیره ای امام نجاشی عیش کانی را
نجاشی کمال و جاده ای، پاکی در راستی نیز و می سنوی و تو امانی خدمت بجهت، اندیشه پاک و پیغمبر

روشن برخوردار خواهد ساخت که در آندیشه دکردار باشد و فادار باشند؛

بند ۲۲

ای اهورا مزدا شخص خردمند و هوشیار و کسی که با هنر خوبی حقیقت را دلکشیده
از قانون ایزوی آنکاه است و با نیزه و می بعنوی از را پستی و پاکی پشتیبانی کرده و هماره
کردار خود را خبر برآستی تجاه آراست و در راه کسر شر راستی گام بخواهد و اشت چنین
شخصی نسبت به ای مزدا و فادار و شایسته ترین یار و مددکار مردم شما را خواهد رفت.

«اہنودگات» بیان هفتم بند ۲۲

برای برخورداری از بزرگترین حشمتی خوشیان و همکاران یاران نبا زکار تو سیمه
و دیوان بادر پرستند کان تو ای طبیعت اینز اهورا مزدا ، خداوند جان و خود را سایش کرد
و همگی این آرزورا دارند : پروردگار را بشود که ما هم پایم بان تو باشیم و آنرا که بزدن نام تو
نهرت دارند و در گنجداریم .

پوچشیچ

دادره هانی که بخوبیان همکاران یاران ترجیح شده است دادستاختوش .
فریزِنم و آنیریم ما ذکر کردیده و مطلع شده که وی هستند که پا شور رشت پیسیاران ترکیت

بود و از سایر پاکانی، پارسانی و بزرگ مشی از سایر پیش و ان برای داشتند درین
این شکرده نیز ترتیب خود مانیا و خویشان را رشت بشیر ترا کیم بوده و مورد استه
و اطمینان او قرار گرفته بودند و بعد از آنها همکاران فیاران نشاده اند . اعصابی انجمن
نمی باشد اما انجمن برادری امور رشت را نیز افراد شده گردید که مذکور شکل میدادند زیر آنها افرادی
از خود گذشته و نسبت به پیش فادار بودند ابتدی میتوان داشته باشند *us et us*
با شخصیتی بقیه با اراده ای بسیار قوی نیز روحیه گردید .

خود مانی های خویشان گردید که از هر ساخته شایستگی داشته و مشیر پیشتر گزید
بودند ابتدی از نقطه نظر خودی بلکه از نظر داشتن بیش پارسانی و پر همکاری
در این و در پیشی مورد احترام و اعتماد رشت بودند، این گروه افرادی بودند که در راه رشت
دین حاضر بودند ای جان خویش بودند .

پند ۲

ا ہور امزدا، خداوند جان خود که از روی حکمت و داشت بجهان سروری گزند
در پرتو شهر ایرانی خویش آنانها، چنین پاخ داد : - آرمیتی ^{آپان} نقدس را که با اثنا

۱۰. مذکور شده یاد شده در پند اول سیما شد ،

۱۱. مطہر ایمان و مذاکاری داشته اند

تباک دست زدیک است برای شاپرگزیده ایم. بگوشیده بهشیده او را آزان خوازید.

بند ۳

ای که راه نبست پست شاهد از تبار و مراد سیمه دلان در مشانید، کسانیکه از شاپری کرده و شجاعیاده از خدا حسرا مگذارند نیز از تبه کاران شهادتی داشتند.
کرد از محلانه دریا کاریهای شماز دروغ خودستانی سرچشم گرفته است. با این دسراسرستی بیدامی شناخته شده بید و موره تغیر مردم می‌باشد.

بند ۴

ای بست پستان شاهزاده مردم را چنان پریان ساخته اید که اخماگب شترینی مگناه کردن، از اندشه پاک دوری جنید، از اراده خداوند خرد سرچمی نمایند و از این را پاک کریان باشند و سرخاجم از دستان دیاران دیوان بثمار آیند.

بند ۵

ای دیوان ^۱ چنانظر که اهرمن نایکار باندشه پلید خود شماگره ساخت و با موش
نادرست و نوید سروری و بزرگی ہوا خواهان دروغ را گردوار نهشت و با پند و دارسا
همان گونه شما نیز مردم را گره ساخته و از زندگی کامل دُخُنجتی جادو دانی محروم خاتید.

^۱ د. تغیر روح ایمان و فداکاری است. د. درینجا مظفر آهنگ کاران و پیوایان کشی بست پرستی شنند

بند ۶

شخص‌گناهکار و مگر امکن است چندی باکردار نشست خویش شمرت آوازه‌ای بسته‌ارد
ولی ای هستی خوش تو از روی خود حکمت خویش بهمه چیز را باید داری نسبت بازیز که
داری خواهی کرد . ای خداوند خود برستی سرانجام با برقراری سروری آسانی تو آین
جادو دانی آشادر اپستی بهمه جا حکم فراخواهید.

بند ۷

هیچ‌کدام از این گناهکاران از مفهوم شرفت و قمی که در اثر کار و کوشش حاصل و پیک
هانسان می‌باشد آنکه نیستند و از آن‌ها می‌باشد آتشین لی خبرند .
ای هستی خوش دانشنا تو از فرجام گناهکاران آنکه ای و درباره آنها و اوری خواهی کرد .

بند ۸

جشید پسر و یونجهان کی از آن گناهکاران شناخته شده است زیرا باید جل جنگی
مردم و ارض امی نفس خویش خداوند جهان را خوار شمرد ، ای خداوند خسرو من نسبت به دادی
در روز و اپسین در دوره گناهکاران نهادیت کمال دارم .

بند ۹

آموزگار کج امیش تعالیم ندهی را تحریف کرده با آموزش‌هایی درست خوانان گذاش

۱۰- پیکار با فاد و انکار پیدا و مقابله با همسواری‌ای زندگی آذماشی است آتشین .
۴۹

و از هف صلی و اقی زندگی مُحَرَّف می‌ازد، او انسان را ز توجه برای که بناهی را پستی دری
و اندیشه پاک بازسیدارد، ای خداوند خود و ای مطهره‌ای درستی باشانی که از قلب روح را داشت
می‌کند برگاهستان گلده کرده و پنهان سخونم.

بند ۱۰

آهنا با احترام نزین و خوشید بگرستین را بترین گناه می‌شانند ازیرا تعالیم مذهبی مُحَرَّف
می‌کنند. آهنا نیک اندیشان را بسوی دروغ و گمراهی می‌کشانند، کسر از را ویران کرده و بر علیه
پرسیز کاران سلاح بجازی سبزند.

بند ۱۱

ای خداوند خود آمان! بد کاران را بواسطه شکوه و جلال مادی بزرگ می‌شانند، زبان
و مردان شریعه را از رسیدن آرزومی خود و برخورداری از نجاشیش ازیدی بازسیدارند.
پارسایان درستی گرایان را پرشیان مُحَرَّف می‌ازند و زندگانی را فاسد تباه می‌کنند.

بند ۱۲

آهنا با آمنوشن نادرست کوشش می‌کنند مردم را از انجام کار نیک شایسته بازدارند و
با کفار فرمبده مردم را گمراه ساخته زندگانی آهنا را تباه سازند آمان در ارجح اندیشه کرگند

۱۶. اشاره به آموزگاران که امیش و گمراه کشند است.

در مه ای چون گرها و گرپان ها را بر استان داکان بتری داده دباری هواخا این دروغ
آرزوی سروری نیستند ولی مزد اخذ از خردباری آنان گفخرخی تقدیر داشتند.

بند ۱۳

قدرتی که این گرگان جریص (یعنی گرها)، در راه تبه کاری دفع اندیشی بست یاد نداشت
سرانجام هر جب بجئی و تباهمی زندگی خود را نهاد گشت.

ای خداوند خرد آنکاه بین گرگان آزمد باش شدید آرزوی پایم تقدیس پایم آورت را
خواهند داشت، پایم آوری که نیکان داکان را دبار بر تقدیس دشمنان خفظ خواهد گرد.

بند ۱۴

دیرباری است که گرهای آزمد بالگت کاری یا آندریه و نیروی خود را برای یا
آندرختن پایم آور تو تمکن ساخته اند. آنان از هواخا این دروغ گمگان یاری جویند و برای
جهان آفرینش فدا و تباهمی ارزوکنند بین اید که سلست ناپذیر آنها را یاری خواهند گرد.

بند ۱۵

بر این کوئی ها و گرپان ها سرانجام بست همان کسانی که از آنها سلب آزاد

ادا، دشمن زریث دفران را بینی که عاصم شبنیدن نخان نمین؛ تمام عین پیغمبر این بزوده بالگت BREHMA
سمی در زاده وی زریث داشتند. ۶۰- اشاره به این دو هم است که صفت سلست ناپذیری و مصیب شده است. بیش
از این طرف توجه دروغ پرستان بوده است. ۶۱- کوئی دکرپان در اینجا بهموم سوان غیرگان دیرینه است امده
و بجانی احلاق شده است که در دیدن و شبنیدن حقیقت همان کوئوکه استند.

کرده از بیکش خود ره و تباہ خواهند گشت و آمان که زنعت آزادی محروم بوده اند پر تو سخشن
ایزدی (کمال و جادو دانی) از سرای نیش پاک یا بیشتر برخه خواهند برد.

بند ۱۶

براستی آموزش واقعی خود منداز شخص پسر استراز هر چیزیست، ای خداوند خیر و مهربانی باشی.
تراتوانانی برهم زدن تعشه کافی است که مرآ به آزار تهدید نکنند، من کوشش میکنم نفرت و دشمنی
هوای خواهان دروغ را نسبت به پریان و دل باختگان تو بازدارم.

اہمکات هاٹ ۳۲ - بند ۱

هر کس درین حجه بان باید برابر آمین از لی «اشا» بیارائی که بنسیا وزنگی را شنیده
زمارکند زیرا و تویا رهبر و حانی با کمال بی نظری و از روی وجدان نسبت به نیکان بدان داده
خواهند کرد و کرد ارنیکت و رشت آنها را با دقت خواهند سنجید.

بند ۱۷

کسی که با اندیشه و گناه را کردار دارد و با بازداش خویش با بدکاران پیکار کند و نفع اسرا
عیتم سازد و یا آمان را براه راست رهبری کند بدستی چنین شخصی خواست پروردگار را نجات
داده و بخداوند جان و خود عشق میزد.

بند ۳

ای خدا می‌ستی بخش کسیکه به نیکان پاکان خواه آزگر و خودمانی دهکار و خواه دست
با هم و داد و فوار کند و کسی که از آفرینش نیک پروردگار گفتمداری نماید، برآپتی چنین شخصی از
کشور خرم راستی و نیش پاک یعنی بشت برخوردار خواهد شد.

بند ۴

ای خداوند خود ترا پرستش کرده و آرزوه دارم لب ایمانی و باندیشی از بندگان نیک
تو در گرد و سه پیش آرزو دارم از خودمانی اخیره سری و بچی خیالی، از همکار فریب و شمنی
نزدیکان دار دست ناسزاگویان و گوشش کشندگان از هنپه جان استی و هبر در دفع پردا
و فریبکار دور گردد.

بند ۵

بر ای رسیدن آماران ده ف خوش سر دش بزرگترین یاد را بگات ملی بشم
آرزوه دارم از زندگانی دراز برخوردار و بکشور نیش پاک در آیم، بگات راستی و باکی پیوی دن
راه پارسانی بجا بگاهی که ملکوت آسمانی اهورا مژدا است راه یابم.

بند ۶

پروردگار اپون پرستند و پر هنر کاری که بر راستی و باکی ایمانی استوار دارد نام جوا

روح پاک ترا می سایم و از آمد شیه حکمت بارت خواستم ارم ناموریت ارشاد و بسیربی را چنانه
اراده توست انجام دهم . ای خداوند جان خود آزرودارم بیدار و شورت با تو (مانند یک دوست)
نیل آیم .

بند ۷

ای از همه بسیر و ای خداوند خرد بموی من آمده خود مان را مبن آشکار سازید آور رو
راتی و منش پاک گذشتند از نجف نغان دیگران هم سخا نم کوش فرادهند .
پروردگار اما را در تکالیف بایسته و احترامات شایسته و در خود خویش بمالگاهان فروشن .

بند ۸

پروردگار اهداف نهانی و مأموریتم را بخوبی بمنشان ده تا در پرتو آمد شیه پاک آن را انجام
دهم و تایش ترا ای خداوند خرد بجا هی آرم . پروردگار اسر و دستایش را که از روی راستی
و قلبی پاک تراویش بیند پر و نجاشیش سانی و جادو دانی را مبن ارزانی فرما .

بند ۹

ای خداوند خرد این دو نیروی بزرگ ^{۱۰} افزاینده راستی و پاکی را که ازان تستهبا
خرد و دانش و فروع بصیرت بیش بیش توان آورد . بیشود که در پرتو بسیرین منش ارجمندی

۱۰- مفهوم از این دو نیروی بزرگ رسانی و جادو دانی است که در بند پیش مبان اشاره شده است .

این دو نیروی هنگار و چیان برخوردار گردید.

بند ۱۰

ای خداوند خود آسایش و خوشیهای زندگی که بوده و هست دخواه بود بهم از توت.

پروردگار از روی مهر و کرم خویش آهارا بنا ارزانی دارد و پرتوش پاک نیروی درستی دارد

مارا با شجاعتی جادوگانی هم قرین ساز.

بند ۱۱

ای اهورا مزدایی تو انا تراز بهم با آرمیتی مطرایان و فداکاری، آشای راستی آی

آبادگشته جهان، و یهون «مطراندیشه پاک محبت»، خشتراء «مطر نیروی معنوی»

آقدار مکوئی، بن گوش فرا دهدید و در آن روزی که بیریت پاداش کرد ارجشند بن

مرابان باشید و آمزش خود را از من درین محکم.

بند ۱۲

ای اهورا «ای خدای هستی بخش»، خودت را بر من آشکار ساز و در پتو ایمان

و فداکاری بن نیروی معنوی بخش، ای خداوند خود بیاری پاکترین دوح (روح القدس)

خود پرستشم را بانگوئی، پاداش ده. بیاری راستی و پاکی مران نیروی بسیار بخوبی

ساز و در پو و یومن یا خرد منش پاک سروری و همباری مردم را مینجش

بند ۱۳

ای پروردگار تیرمن^{۱۰} برای برجو، داری از شادمانی و شنجه‌چی بخشش باندرا
بن بنها. ای هستی بخش، بخششی را که از خشتر «مظہر قدرت و ملکوت آسمانی تو» و
ذبومن «مظہر نش پاک محبت بمعنی» سرچشمی کیره بن ارزانی دار. ای آسمتی مدد
«ای مظہر عشق و برد باری و ایمان بخدا» بوسید راستی دلماهی مارادشن^{۱۱} تنفس قدمی
و ضیغم طنی خود را دک نایم.

بند ۱۴

زرشت به جسم و جان خود را بگزیده ترین نیش پاک خود چون پیکشی بی از دش
ب جدا و خود نیاز نیکند و با فرمانبرداری از دستورات الهی و سرسپرده‌گی کرد از وکھسار دمه
نیروی خود را به اشا ارمغان می‌یارد^{۱۲}.

۱۰. آنکه از آئینه دور

۱۱. مظہر آن است که زرشت باتام نیرو و سرسپرده‌گی کرد از وکھسار خود را بر راستی خواهد آورد

و در راه راستی جان خود را خدا خواهد نمود.

«اهنودگات» هات ۳۴ - بند ۱

ای مردا، رفقار و گهار نیک و پرتش بی ریائی که در پرتو آنها مردم از جنایش جاده ای
و پارسائی و نیرویی همچوی در سانی برخوردار گیردند هست اخنت به ای خداوند پیش
پیش سینهایم.

بند ۲

پروردگار را مرد نیک نمیش و پارسائی که رو انش با راستی هنگام است، همانبو
می مذید و کرد ار نیک خود را هم نیاز نمیکند. ای هورامزدا بشود که نایش کنان نسرد
سایش گویا بورده دیگت شویم.

بند ۳

ای خدای هی خش با محل احترام آنچه در خود و سنه ادار تو و اشام خدراستی
پاکی است بجای آوریم. بشود که بهم جایان در پرتوش پاک و درشور «جاده دالی تو»، بسانی
رسند، ای خداوند خود بر استی مردانه اوروشن مین هماره از نیرویی همچوی برخوردار میباشد.

بند ۴

ای خدای هی خش، ما فروع توانی تو را که در پرتو را پسی فروزان است خواهیم.

۱۰. کار خود را بآنام تو دباوکل بتوانجام میبیه.

آن شد فروزانی که بدمی دنی و مدت است پیروان راستی را آشکارا رهمنو گشته بار
می بند . امی خداوند خود همین شد فروزانست که پیدی نهاده در هناد بخواهان آن آشکار است .

بند ۵

پروردگار اچه شکف است نیز روی ! چقدر آرز و دارم امی خداوند خود که باشد
نیک خدمت بر شبر و در پر تو راستی و منش پاک دستگیری از دارستان بیچارگان ته
پویدم . پروردگار اتو را بر از همه میدانم و مخالف خدایان در عین تباہگاران بیایم .

بند ۶

امی خداوند ، امی همدرستی در شندلی چون بر اسی تو را حسین ! بر تو بالا
از همه ، شاختم پس آرز و مدم در سرسرد و ران زندگی مرآ هستم کنید ما صیم قلب این
کمال تو را تایش فریاد کرده و بیوت بازگردم .

بند ۷

امی مزاد ، کجا نید تاشیگران با وفا کی که در پر تو منش پاک و آکا هی از آورش ؓ ای
پر اج آین هنکام بختی و سختی از تو روی بز تابند و با هوش درایت آن آورش هارا کا
بند و دگترش پیک تقدس و بکوشند . پروردگار اکسی دیگر راه بزر تو نی شناسم
خواستارم مارا در پر تو را پستی یاور و پناه باشی .

بند ۸

برآتی درون پرستان بگردار شت خویش را هر سان باز نه، چونکه آن بایه و
دیرانی بر مردم آورند و نیرو مدد اشان بر ناتوانان ستم را دارند - ای خداوند خود آمان
بایم مقدس پس تو (یعنی فانون اشا) توجی کنده و بهشیده از راستی رو گرداند و منش
پاک از آنها گریزان است !

بند ۹

ای مزد اکسانی که بازش کرد اری و بخبری از نیش پاک فرودگان پستا آریست^(۱)
را که تردد بخودان گرامی است خوارشمند از آنان را تی دور خواهد باد چنانکه تبه کاران با
نمایلات پلید شیطانی خویش از ما دوری جزید .

بند ۱۰

مرحمسه دند با آگاهی از اینکه عشن دایمان بخدا سخنده و قی راستی است لکن
در شکاران را پروردش نمی‌پاک و انجام کار نیک و مهر و زری بدیگران اموز خواهد
و سرانجام ای خداوند حبان دخشد بهم رشکرداران با آگاهی حقیقت بوسی تو خواهند آمد .

(۱) نیش پاک از آن گریزان است مطرد شخاص عاقل ذینک نمی‌ش است که از درون پرستان گرفته شد .

(۲) عشن دند اکارمی دایمان و فرستنی از فرودگان آریستی می‌باشد .

بند ۱۱

پروردگارا نجاشیش رسانی و جادوی مردم را به فرع معنوی در شدن درونی خواهد رسانید. در پرتو زیردی اراده، نیش‌پاک، راستی و پاکی، عشق و ایمان بخدا، زندگانی پایدار و نیزدی معنوی افزایش خواهد یافت. ای خداوند خرد در پرتو این فرزندگان دشمنان فریادی توان یافت.

بند ۱۲

پروردگارا کل است آمین پیشرفت همیت اراده تو؟ چنایش و پرستشی هزارا توست؟ ای خداوند خرد آزا آسکار اینها می‌باشد پریدی از دستورات تو از پاداش که نوید داده شده است بهره مند گردیم. پروردگارا در پرتو راستی راه پاک نیشی و خود هنایه بایاموز.

بند ۱۳

ای خدای هستی نجاش راهی که بنشان دادی راه نیک نیشی است را که بر مبنای آموزش سو شیانت؛ «سود رساندگان و نجات دهندهان» قرار گرفته است. آموزشی که توصیه می‌کند هر کار نیکی که مبطر انجام کارد در پرتو راستی انجام می‌شود مانند بار خواهد آورد، آموزشی که انسان را بخود و داش و اقیم رهبری می‌کند و پاک

«اہنگات. ات ۲۴»

آن رسیدن بست ام خداوند خرو .

بند ۱۴

امی خداوند خرو کس نی از آن پاش که ان ها کر نوی داده شده بمه خواهکره
که کار را از بروی خود منش پاک انجام دهد ، بر امی پیشرفت و آبادانی جهان کوشش نمای
خواست خداوند هستی بخش را برآورده سازند و در پروردگاری خواستی و پاکی پیشرفت اراده الهمی
کوش باشند .

بند ۱۵

امی خداوند خرو مرا از همین گھوار و کرد اربیکا هان تا در پرتو این آنورش باندیشی
روشن قلبی پاک تایش را بجای آدم . امی هستی بخش بزرگ با نیروی خویش چنان
که از یک نه کی نوین و سرشار از راستی بمه مند گرم .

«اشتہروکاٹ» مارچ ۲۰۱۶ء

مزادا یه رالی که فرمانروای مظلوم است چنین مقرر فرموده: خوشنختی از آن کسی است که دیگران را خوشنخت سازد. پروردگار برای استوار ماندن آبامین راستی از توپزیری
تن دروان را خواستارم. ای آرمیتی، ای نظر ایمان محبت، آن پرتو ازیده که
پاداش نزدکانی سراسر نیک مشی است بن ارزانی دار.

1

برستی چنین کردی، از بهترین بخشایش ایزدی برخوردار خواهد شد. کسی را که ارزشی را داشته باشد و برای رسیدن آن ملايين سینده، ای مژداد پرتو خود مقدس اسکاه خویش بود روشانی درون ارزانی دارد. پروردگار ادر پرتو آشاده، قانون ازیزی راستی و پاکی، ماراز حکمت و دانش که از بخشایش و همچنان است برخوردار ساز تا طی زندگانی در از ارشادی و سرو بجهة گردید.

۳۲

برآپتی کسی زنگیرین نیکی بخوردار خواهد شد که در جهان باشی راه راستی و خوبی همی
آموزد و در جهان میتویی ما را سلکار سازد. راهی که ما را بجهان حقیقت و راستی آنجا که
بارگاه قدس است بهتری کند. ای مرزا شفیع کان حقیقت دلدادگان تو دریر تو خزرو

۱- اشاره نگی است که دیگران را خشجت سازد و در نهاد اول بوردجت فدار گرفت

-۲- بهترین نیکی، مُظفر بهترین نجاشی است از دی است.

تقدس سد انجام بخواهد پیست .

بند ۴

ای مزدا هست کامی ترا نیرو مند و پاک خواهم ساخت ک در پر تو تو امی ات آز ده ای
برآورده شود و هوا خواهان را پستی و دروغ هردو بپاداش دکیفر مقرر مند آنگاه که فرع
تو دستبلم بدر خشید و گرمی نجشد رونم نیروی راستی را حساس کرد امیشی پاک ایام
توان بمن روی خواهد آورد .

بند ۵

ای مزدا ای هورا ، خداوند جان و خرد ، آنگاه تو را پاک و معد پس ناخشم که بر اسراع از
زندگی و از لی یاستم ، زمانی که برای امیشی و گھوار و گرد از نیک پاداش معین فرمودی
و در پر تو خرد و حکمت خویش مقرر داشتی که بدی از برای بدان و نیکی از برای نیکان خواهد بود
و این امر تاروز و اپین و پایان هستی ادامه خواهد داشت .

بند ۶

ای مزدا در آن زمان که خرد پاک تو خشترا و و همن بوسی مائید ، آنگاه جان
هستی بوسی راستی و دستی پیشیفت خواهد کرد و در شته آرمیتی نو محبت و ایمان با در دل
راد مردان روش کرده آن بوسی حقیقت رسبری خواهد بود و چکس را یارای فرقین پر کار

مطهر خرد و حکمت نخواهد بود .

بند ۷

آنکاه ای مزدا اهورا ترا پاک و معدس پشناختم که اندیشه پاک بین روی آورد و از من سده
کیستی ؟ دازگدام خاندانی ؟ هنگام تردید و ددلی چرا هی را بخواهی کر زید ؟ راهی که بود
برادران و نزدیکان توست و یا الله بود خودت میباشد .

بند ۸

آنکاه چنین پاسخ دادم : من رترشت و شن برخخت در فرع و در گلوبان ستم و تا
آنجاکه مرانیر و تو ان است با آنها پیکار خواهیم کرد ولی با تمام قدرت یاد و پیشیابان نیکان
در سگداران خواهیم بود . پروردگار را بشود که از نیروی معنوی و سکرانت بخود را کرم گشته
سرپرده و تایلگر تو باشم ای مزدا

بند ۹

ای خداوندان خود آنکاه ترا پاک و معدس پشناختم که منش پاک بین روی آورد و حرفی
و معرفت تعلیم راه یافت . پرسیدم چه کسی را خاستاری پیش از همه موردنماز و تیاش
قرار گیرد « خود چنین پاسخ گفت » تازمانی که مرانیر و تو ان است فرع تابانک و معنوی تو را آنی مزدا

۱. پرسش کردن اثمر رترشت از دهون مطرور برتری خایی با دیده روشن بین داند بشه شرف و نیکی است .

۲. فرع تابانک و معنوی تقدیر فرع ایمان بخواهی میباشد .

می سایم و آین رستی دل خاهم بت.

بند ۱۰

پروردگار ام را بوبی رستی و پاکی که نایت آرزوی من است به بری کن تا با پری از
آرمیتی، مظهر ایمان مجتبی، بر سائی نایل آیم. پروردگار آکنون ما را بیاز مای تایمان خواهد
بیوت رسانیم. آزمایش های توچان است که با انسان زیر و غوی خواه بخشدید، بویژه
رہبرانی که از سوی تو ای مزد الامام گرفته اند بازیز و شهامت مردم را راهنمایی کرده و شیوه
تورا انجام خواهد داد.

بند ۱۱

ای خداوند جان و خرد، آنکاه تورا پاک و معدس شناختم که منش نیکت بین روی
آورده و در تو سخان امام حبشه تو بصیرت بیش یافتم. هر چند دیاقده ام که ایجاد ایمان
در دل مردم کلکست بس فشار، ولی پروردگار امن آنچه را که از دیدگاه تو بهترین کار شناخته
شده است بالوش و فدا کاری انجام خواهم داد.

بند ۱۲

آنکاه که بین فرمودی: «با دانش کمال از راپتی پریوی کن» سخنگویی لذخواه
قلبی من بود، من کوشش خواهم کرد تا فرشته سرورش «یادای وجدان» را در درونم بیلیم

۱۰. آزادیش امنیت عقل سخنی از رہبریهای زنگی است که زرتشت با آن دربرداشت.

گرده، بعلم راز پرواژه‌ی روشن سازم و با حقیقت آنکه‌ی حال کنم که هر کس از گروه
نیکان و میان آنچه را سزاوار است بود پاداش خوشیده خواهد شد

بند ۱۲

ای خداوند جان و خرد، آنکه ترا پاک و مقدس هستم که نیش پاک بین رو او را در
نو حقیقت و معرفت بعلم راه یافت. پروردگار ابراهیم رسیدن بعایت آمال آرزهای
خویش زندگانی دراز بین ارزانی دار، آن چیزی که جزو توکی دیگر را باید خوشیدن
نیست آن زندگانی بطلب آزد شده که سرشار از خدمت همیون و فعالیت برای پیش
جهانیان بوده و خشترایی تو بگی دارد.

بند ۱۳

ای مزد آن سان که مردی سیه و تو ای ای بدست خود هربانی کرده و در اراضی
می بخشد، به پریانم شادی فرود از اندازه بخشش آن شادی و نسرو دری که در پر تو راستی
بدست آید و در قدرت شریاری نست. پروردگار امن از آین راستی و همه کسانی که
پیام آور آسمانی ترا می سرایند پستیابی خواهیم کرد.

۶۱) سطور از خشترایی قدرت جهانی و نیزه‌ی اراده و سهویت در راه انجام خدمت بردم و خالیت برای آبادانی
و پیشیز جهان سیباشد خشترایی همین متنده بعنی دیگری بر این حال بجزی می‌باشد.

بند ۱۵

ای خداوندِ جان و خرد آنکاه ترا پاک و شدش شناختم که منش ماک بمن روی آور و نور
حقیقت و عرفت بعلم راه یافت . آنکاه در یافتم که از دیشه آرام و در فتبهین و ملک کسب نداشت
و نیش معنوی است و پیچ رهبری شایسته نیست با هوانوا ان درونع از درآشتی درآید زیرا
آمان پنهان کاران و دستگرد اران را شمن بیشگی خود پذارند .

بند ۱۶

ای خداوندِ جان و خرد رزشت برای خوش پاکترین فرهاد امپطور را هشما گزید . شوکه
راستی و درستی زندگانی مادی مارانیسه و مسد سازد . شود که نیروی معنوی باز ایمان محبت
چون پر تو در حشان خورشید قلوب را رسن میارد . پروردگار ایمان یکده در پر تو منش ماک و حلق خود
کاری انجام میدهد پا داشت بخشن .

های ۴۳- بند ۱

«اشنودهایات»

ای هی سخنیش تھا ، با فرتنی از تو پرسی دارم و خواستارم حقیقت را بمن آشکار سازی .
آیا پرشنش تو را چونه باید بحاجی آورد ؟ ای مزاد اقلب من از محضر تو لبریز است ، گذاز کسی
تر اخوب سیشنا سدر راه دست را بمن شان دهد . پروردگار ایمان که در پر تو را پستی و درستی
از باری تو برخوردار کشته دیده دلمان از نور پاک منشی دلوف مینی روشن گردد .

بند ۸

ای هستی بخش بخیا ، پرشی از تو دارم و خو پستار حمقیت را برین آشکار سازی .
تابو انهم ای مزدا در بوره آنچه که از سوی تو الهام شده است باید ششم . پروردگارا ، خواستار
در پرتو نیش نیک ، آنورش ئای ترا در کنایم و در پرتو راستی و پاکی از رسانی د
زندگی بخود دار کردم . پروردگارا ، چکونه و با انجام چنین یکی ای رانم زشادی دارم
برهه مند خواهد شد .

بند ۹

ای هستی بخش بخیا ، پرشی از تو دارم و خو پستار حمقیت را برین آشکار سازی .
چکونه وجود خود را در بست در انجام خدمت مقدس با تمام نیرو و توان بتوان کنم ؟ این حقیقت
و انش دین بمن سی آمزو . ای مزدا ، فدائی تو در پرتو راستی نیش پاک ، خدمت بهم
با تمام نیرو سر انجام دجالکاه تو یعنی بیشت ما دخواه گزیده .

بند ۱۰

ای هستی بخش بخیا ، پرشی از تو دارم و خو پستار حمقیت را برین آشکار سازی .
پروردگارا ، از آینه الهام بخش خود که برای مردم جهان بسیار موهبت است مرا آگاه ساز ،
آنینی که با را پسی بحکام بوده و پرشیفت جهان بی چک نمیگذرد . پروردگارا ، آرمیشی یا

نور ایمان را در قلبان روشن باز تاد پر تو آن کارهای مابسوی راستی و دستی کرایش پیدا
کند. ای مژده ام را بایت فرمات آخوند آزرمی نهانی مارسیدن بتو باشد.

بند ۱۱

ای هستی بخش تجھا ، پرشی از تو دارم خواه پستارم حقیقت را بر من آشکار سازی .
چگونه ایمان بخدا و نرم خوئی و محیر ورزی دلیل کسانی که آمین الامام شیخ قو براشان انلحدار
شده است جای خواه گرفت ، پروردگار را میدانم که تو مر برای انجام این کار بزرگ بعنوان
نخستین آمورگار برگزیده ای . بنابراین تجھا کسانی که ترا فراموش بردارم از دو پستان
دیگران را شمن خواه هم شهد .

بند ۱۲

ای هستی بخش تجھا . پرشی از تو دارم خواه پستارم حقیقت را بر من آشکار سازی .
آیا کلام کیت از طرفین راستی یاد رونع روی آوردم ؟ آیا با هوا خواهان درونع که سکایه
نگه دوکنم یا با کسانی که از بد کاران برج میبرند ؟ آیا درونع پرستانی که بجاییں کران بجا
تر خوار می شاند اندیشه و قلب آنها را سیاهی درونع درشتی فرا گرفته است ؟

بند ۱۳

ای هستی بخش تجھا ، از تو پرشی دارم خواه پستارم حقیقت را بر من آشکار سازی

چگونه باید دیو ذوق را از خود برآورم؟ پروردگار را از شخص ای دین ایمان دری خواهیم کرد.
و از گسانیده پیغمبر را باستی و خردگشته و نسبت بنیش نیک و بسیل شان نیز بهند و گوشی
در راه گراییش به این فروزانگان یزده نیز سخا نیز پر هیز خواهیم کرد.

بند ۱۲

ای هی سخن‌شیر تختا ، از تو پر شی دارم ذوق اپستارم حقیقت را بر من آشکار سازی.
چگونه باید دروغ عکورا بدست راپتی سپرد تا با آموزش کلام آسمانی روحش از آکودگی پاگردود.
ای مزدا با وارد ساختن شکست کامل به هواخواهان دروغ و تباہ کاران، فریب و لغفر
آشنا را از مین برد و بی اثر خواهیم ساخت .

بند ۱۳

ای هی سخن‌شیر تختا ، از تو پر شی دارم ذوق اپستارم حقیقت را بر من آشکار سازی.
پروردگار را بر اپتی تو توان ایستی که در پتو اش اما از گزند فریبکاران نظرت در علویان گزند
فرمانی ، هنگامی که دو سپاه و شمن در برابر گلدگر صفت آرائی کرده و یعنی تازند ، آنکه ای
مزدا بر این قانون ایزدی ، کدام کیت از دوگرده («مزدا پرستان و هواخواهان دروغ»)
و در چهار فیروزی برخوردار خواهند شد .

بند ۱۶

ای هستی بخش کنیا . از تو پر شی دارم و خواستار محققیت را بر من آشکار سازی .
کیت آن شخص دلیر و فیروز مسندی که در پرتو آموز شهای ایزدی ما را پناه نخشد ؟ پروردگار را
از راه الامام رهبر دان و درمان بخش زندگی را بمن نشان ده و او را با « سرسوس »
روح فرمابنده داری از دست پرور ایزدی در دشن خسیری برخود دار ساز . پروردگار این
و بخش بزرگ را به کرس که دوست داری ارزانی فرما .

بند ۱۷

ای هستی بخش کنیا . از تو پر شی دارم و خواستار محققیت را بر من آشکار سازی .
ای مرد اچکونه بار اینسانی تو بهدف آماج خویش که پوتین تبر و کلی شدن با مشون است
دست خواهیم یافت ؟ پروردگار را . کی با گھنار شیوه ا و نوشته در پرتو اشادیام آن
تو که بهترین راهنمای مردم را ببوی رسانی و جاودانی رسیده خواهیم کرد .

بند ۱۸

ای هستی بخش کنیا از تو پر شی دارم و خواستار محققیت را بر من آشکار ساز

چگونه در پرتو اش «درستی و پائی» پاداش دخواه را که عبارت از سلط برده مادیان^۳ جاس
بانی روای اسب اندیشه است بدست خواهیم آورد و بروشناهی حقیقی و سردی خواهیم بینید.
ای مژدا از رسائی و جاودائی کی بخوردار خواهیم شد تا هر دشمن نزدیک را برای رشکاری
بردم جهان ارمنیان دهم.

بند ۱۹

ای هستی بخشش کنیا، از تو پرسشی دارم و خواه پستارم حقیقت را بمن آشکار سازی.
پروردگار اینجا کسیده شخص نیاز نمود در استگو بجای حکم پاداش را تو امیران پاخ سرد شنید
چه سرائی برای اینکه اهال کاران مقرر فرموده ای؟ من از کفری که برابر آین
ایزدی پس از مرگ و در روز و اپیس در انتظار آنهاست بخوبی آگاهیم.

بند ۲۰

ای مژدا از تو میسرم چطور امکان دارد دیوان از شهر باران نیک باشد.

۱۰ - در این بند واژه «اندیاد» ای اسب و شتر بکار رفته است که در شعر بعنوان پاداش ز خداوند آنرا کرده است.
گرچه واژه «اندیاد» کوی سهور رفاقت هر سعی حیوانات را میدارد ولی در این مژدانی است که «ارایی مفاسدی عرفانی» به معنی میانه
صفا خواهد داشت که انسان را بپنجه بخوبی و بچارگی بیکشند و تمنا اسب بزند اندیشه است که سیستم اندیادیان ای حیوان را هم
کرده و بر آنهاست طبقاً کند و «اُسترا و رشناهی حقیقی و سردی ایستاد و نویحیت را بمن این پاداش دلافت کند.

کـانـیـ کـبرـایـ اـرـضـایـ هـسـٹـیـ خـوـیـشـ وـاـنجـامـ مـعـاـصـدـ خـدـخـواـهـ نـمـیـجـنـدـ وـاـجـمـعـتـ گـرـانـ
وـکـاوـیـانـ وـاـوـسـخـشـ گـهـانـ رـاـ بـهـتـ خـشـ وـنـفـرـتـ سـپـرـدـ گـهـانـ بـاـلـهـ وـقـانـ سـیـاـزـ.
آـیـاـینـهـ بـیـچـگـاهـ کـوـشـیـ خـاـنـدـکـرـدـ تـاـ درـپـرـ توـرـاـ پـتـیـ وـدـرـتـیـ مـوـجـبـ پـیـرفـتـ وـآـبـادـانـیـ
جهـانـ گـرـدـمـدـ آـشـتـیـ وـآـرـاشـ رـاـ بـرـقـارـسـازـمـدـ گـرـشـ دـهـدـ.

”بـشـرـبـاتـ“ هـاـثـ ۴۵ - بـنـدـ ۱

اـیـ کـانـیـ کـهـ اـزـ دـوـرـ زـرـدـ گـیـکـ بـرـایـ آـکـاهـشـ دـنـ آـمـدـ مـدـ، مـنـ اـنـکـونـ بـرـایـانـ سـخـنـ جـامـ
کـفـتـ گـوـشـ فـرـادـ بـهـیدـ وـبـشـنـوـیدـ تـحـالـیـ رـوـشـنـیـ رـاـکـهـ بـرـایـ شـامـ سـیـاـسـوـزـمـ، بـادـقـتـ بـخـاطـرـ بـسـرـیـ
سـبـاـ دـاـبـارـ دـیـلـ آـمـوـزـگـارـ بـخـواـهـ زـنـکـانـیـ مـرـدـمـ رـاـ تـبـاهـ سـازـدـ وـدـرـوغـ پـرـستـ بـاـجـ آـمـوزـیـ
خـوـیـشـ آـنـزـلـمـلـهـ نـمـایـدـ.

بـنـدـ ۲

اـنـکـونـ دـبـارـهـ دـوـسـنـوـیـادـوـ گـوـهـرـیـ کـهـ دـرـ آـغـازـ زـنـکـانـیـ دـجـوـدـ دـاـشـتـهـ دـسـخـنـ جـامـ
کـفـتـ، اـزـ اـیـنـ دـوـ گـوـهـرـ آـنـ کـیـ کـهـ پـاـکـ وـتـعـدـسـ بـودـ بـهـرـاـدـ خـوـیـشـ گـوـهـرـلـیدـ حـسـنـیـ کـفـتـ:
بـیـچـگـاهـ اـمـدـیـشـ وـآـمـوـرـشـ فـارـادـهـ وـیـانـ گـنـقـارـوـکـرـدـ دـارـوـ جـدـانـ بـاـکـدـ گـیرـسـارـشـ شـتـهـ.

۱۰. کـاوـیـانـ وـگـرـانـ اـسـخـشـ اـگـرـدـهـ مـکـلـیـنـ سـرـحـتـ اـشـرـزـتـ وـشـوـیـانـ دـنـیـ دـرـوغـ پـرـسـانـ بـوـذـ.

«اُشتوده، گات. ایت ۴۵»
و از هم جدا نشده.

بند ۳

آنون از حایات و حصول آین زندگی آن چنانکه هستی محبت دانه بن آن مخت آثار
خواهیم ساخت. کما نیکیه کلام تقدیس مزدار بکار نمی‌نمذ و چنانکه من آموخته ام پروردی نخنده،
پایان زندگی آنها پیشیمانی و آه و افسوس خواهد بود.

بند ۴

آنون از هسته‌های هفت آن زندگی خواهیم گفت و هستی عقی را که در پرتو اشاده ای قدم
بیان خواهیم داشت و آن اینکه آین زندگی در پرتو را پستی را مزدا، خدای کیماد و آنا مقرر فرمود،
پروردگاری که سر جسم پیش نیکی فعال است و ایمان و محبت و خشنگی کار او شمار سیده داد.
هستی محبت کیاد از همه خیر آگاه را نتوان و نمی‌توان.

بند ۵

ایدون از سخنای که از سوی پروردگار زین الهام شده است گفته خواهیم کرد. سخنای که
شیدن و بکار بین آن در زندگی برای مردم همیزی است. کما نیکای آموشش را با جان
دل پذیرایشده و فرمان برد، از محبت رسانی و جادو افی برخوردن خواهند شد، امیشنه نیکی،
آهارا با نجات کار نیک شایسته نهیون خواهد گردید و سرنجام نرمایت اهورا مزدا و رهشنا نی

بند ۶

من آنون از کسی که بزرگتر از به است نخواهم گفت . باستی پاکی سروران
و پرتوایش راستایش سینکیم و آرزو داریم هستی بخش سخا در پرتو خود مقدس خوش نیاشی
 بشنو ، بسود که در پرتو منش پاک محبت ایمان باودت یا یم ، پروردگار از پرتو خود
 مرا بموی روشنانی حقیقی « یا آنچه که ببرین است » رهبری فرماید .

بند ۷

همه رستخاری از او خواهند شد ، چنانکه زنده اند و چوکانی که از جان فرستاد
 در آنده پا بر عرصه وجود خواهد گذاشت ، روان شخص پارسا و درست کردار کامرون اشته و از بخش
 جاو دانی برخود را خواهد شد ، ولی هر آنها در نوع و ترتیب از درود و عذرابی که همیشه تجدید میگرد
 بخ خواهد برد . این فاعون را هستی بخش دانادیجا از تو ای ای خوش تقدیر فرموده است .

بند ۸

چون اهورا مزدا را باید دل دیده ام ، کوشش خواهیم کرد با سرورانی راستایش و بخش را
 بموی خود جلب کنم و از آنجاکه با اندیشه و غصه ای و کردار نیک دو در پرتو راستی و درستی دیده ام که
 اهورا مزدا ، هستی بخش دانادیجا را است . بنابراین نیاشیهای قلبی و راستایش خود را

به بارگاه تقدیش نیاز نیکنم .

بند ۹

لطف و خیاش پر گلار دو همین «سیش پاک» را خواسته ام ، چونکه بجهالت
داراده پروردگار شادی و رنج هر دو برای ما آفریده شده است ، بشود که هستی خیش دانادر پر تو
تو از این خویش نزدی کار کردن و خدمت بنا ارزانی فرماید تا با همیش پاک و داشت مردم
بموی را پستی و حقیقت پیشرفت دیم .

بند ۱۰

با درود دو تائیش قلبی ای ایانی پاک او را بزرگ خواهی سیم اشت ، لیکن در تو زیری
خویش هستی خیش دانادیخواه آفریدگار هر دو جهان نامیده شده است ، پروردگاری که در تو
قانون از لی و اندیشه رساند شیراری خویش برد م جهان رسانی و جاده ای نویم داده ا
و آنها را به برخورداری از زیردی تن و پایداری رو ایان میدوار ساخته است .

بند ۱۱

کسانی که با بست پرستان هوا خواهان آنها دشمنی در زند و سخنین کسانی کنام
پروردگار را بسکنی یاد کرده و سویا نست ای دانادیا در دین راستین را گرامی دارم ، مزد اهله
با آمان چون دو پستی صمیمی برادر و پدری هم بان خواهد بود و را هشان با کسانی که کنیا اهور را

خوارشان را ز او بزیستی یاد گشته که ملا جلات.

«اشتوده گات» هات ۴۶ - بند ۱

بلدام سر زمین روی آدم؟ بچاره قمه پاه جویم؟ خوشاینم مرا ترک گفته. دوست مام از من روی گردانند. از هنگاران کسی مرأهر سندنی سازد و فرمان را یابن کشونزیر گمکی هر یغ کراشیں یافته اند. ای هی خجش بزرگ، چون خواهم توانت با احجام امیریت ترا خشودارم.

بند ۲

ای مزاد من از ناتوانی دنگد پستی خود آگاهیم، زیرا خواسته ام کم، و یاران بخواهم اند گند. ای هی خجش کتیبا، روی بدگاه تو می‌آورم! تسلیم لاده که از دلبر خویش خواپستا نظر لطف محبت و خشنعتی سرهی باشد، پروردگار در پرتو قانون از لی ایشان! «راتی و پاکی» مرا از نزدیکی نیک اندیشی محبت برخوردار ساز.

بند ۳

ای مزاد اکی سپیده دم نیکت بختی بدرخواهد آمد و مردم جبان ببری را پستی پاکی روی خواهند آورد؟ کی نجات دهنده کان شیر بادنش خیر و آموز شهابی خوش خویش مردم را «زهبری خواهند کرد؟ و ہو سن، مظہرا مذیش پاک بچکسی کراشیں پیدا خواهند کرد؟ ای هی خجش

من تهای، ترا بعنوان آموزگار و سرور خود بگزیده ام.

بند ۴

هو اخواهان دروغ کوشش دارد پارسایان و پیغمبر کاران را پیشرفت بموی هنها
مقدس خویش بعینی را پستی و درستی و آبادانی شرک شور بازدارند، آنها با کروار خصمانه خود
بزشتی و تباہگاری مشهوراند، ای مژده‌کسی که با تمام نیزه و وجدش علیه هو اخواهان دروغ
پیگیر کند اد جهان افترشیش را برآه خرد و داشت حقیقی بهری خواهد کرد.

بند ۵

مرد انا و تو نانی که بنا به پستور از زدی یا از راه همراه عاطف انسانی خواهی پستار
نگرفت را خواه از هو اخواهان راستی و یا دروغ بگرمی پذیرا شود او پیرو راه آشایده و زنگنهش
سرشار از راستی و درستی می‌باشد. ای هستی بخشش دان، او بخودی است که بانزدی داش
گمراه را از تباہی فنتی را نمیده و او را بخود شناسی و التکای غبن بهری خواهد کرد.

بند ۶

هرگاه مرد تو ای شخص تبه کار را براه راست ہدایت نکند بلام فریب هو اخواهان دروغ
خواه افهاد گیکه برای خواهان دروغ آزدی فیروزی کند و بانمایاری بخشد را هو اخواهان
دروغ بشمار خواهی برقت کسی که درست کرداران را درست داشته باشان ارج بند در مرد

پارسایان بحساب خواهد آمد. ای هی تجسس شدید، این قانون اولی را از زیرتی مافیوی شرکت فرمود

بند ۷

بهنگامی که هواخواه دروغ باگشته نفرت اراده آزارمن کند، ای مزاده هنوز فرع میونی
داندیشیده بتوچ کسی از من پشتیبانی خواهد کرد؟ زمانی که این دفعه دخسا داییدار شده
و با هم کارگشند ای هی تجسس، آمین راستی سجد کمال خواهد رسید پروردگار احیت ابرن
آشکار و دجدامن را به این آموزش بیدار ساز.

بند ۸

کسی که اندیشه آسیب ساندن بهی جهان را در سرور دارد، بدستی از کرد ای ای شرط
او آسیبی بمن خواهد رسید، بلکه تمحیه کرد ارزش نفرت او بخودش برخواه گشت. کرد ای ای
رزش و تبه کارانه او را از انجام کارنیک دشناخت زندگانی کامل با خواهد داشت و ششم
نفرت بیچو جادرا ای مزاده از زندگی نکبت باری که نصیب شد خواهد گردید خط خواهد نمود.

بند ۹

کیست آن را در بزرگ نخستین نور کاری که با آموخت تها را ای پروردگار شرطیتی زین
ذات نور دستیش بشناسیم و ترا و اورپا کرد ای ای دسرور را پی بدایم؟ پروردگار ای ای کوشش
خواهیم کرد که در پتو اندیشه پاک از قانون اولی اشاد اسرار پی پرده برد ایم و آنچه که آفرینش

جهان از آمین را پسی آنکار ساخته است آنها بی میم .

بند ۱۰

ای پستی بخش دانا ، از مرد و زن هر کس داین جهان آنچه را که تبعه ایشان بترین
کار مقرر داشته ای بجای آرد ، چنین شخصی از پادشاه آشناخته شده که همان نیزه می مسنوی و
خدمت به درد مامت و در پرتو اندیشه پاک بست توان آورد بزرخوردار خواهد گردید . پروردگار ارا
من آنان خواهم آموخت که تنازه اپتش کشند و هنگام کند کردن از پل چنوت آنان را
راه سماوی خواهم کرد .

بند ۱۱

کادیان و گرپان « دای پشا ماین د شاهزادگان بست پست » تحدیر شده می نگنید با
کرد از رشت و سیاه خود زندگانی مسنوی مردم را تباہ سازند ولی هنگامی که نزد یک پل چنوت
رسند از رو اون دو جدان خود شمرگار شده و نجات ده از این بینه در ای هیشه محور به زندگی در
سرای دروغ خواهند شد .

بند ۱۲

هنگامی که خویشان دنوازگان نیزه و مند فریانه تو رانی با مین را پسی گردند و با عشق و

۱۰. زندگانی سرشار از راستی درستی و پاکی و پریزی کاری ۱۱. پل چنوت یا پل صراط پل اوری بین نیک و بد می باشد .

ایمان در پیروی از زندگی بشر و آبادانی جهان بگشند آنچه در پرتو نشیش پاک فریانه مینه باشند
وجود آورده و آینه مزدایی که نویسنده رستمکاری و خوبی است بر آنسا آشکار خواهد گردید.

بند ۱۲

کسی که اثر زرتشت اسپهان را خسود ساخته و او را در انجام مأموریت یاری کند
مردی دست کردار نیکو سیرت شناخته خواهد شد . هستی بخشش داند یکجا چنین شخصی بستین
زندگانی خواهد بخشد و پرایون او را محبت نمیشیش پاک سرشار خواهد شد . پروردگاران ، او را
همکام با آشاؤه هواخواه قانون راستی خواهیم شافت .

بند ۱۳

ای زرتشت کیت دوت پیکردار توکه هواخواه را پی است ؟ چکسی را گم کرده
و نیخانی اخشن برادری « من » کوشش خواهد کرد ؟ این شخص بانگشت تاس بکانی شنیده
دلیراست . ای هستی بخشش دانه بن پایم آسمانی ترا بهدم خواهیم مخت تاشیسته باگنا
توكرده میده و در سرای تو سعینی فردوس پس جای گزینید .

بند ۱۴

ای فرزمان پیچیده و اسفهان اکنون بشما چیزی را خواهیم مخت که شنیدن

۱۰ . دستدار راستی دپاکی هواخواه نظم قانون . ۱۱ . پیغمبر نهاده شده اسپهان و بنای بزرگ اثر زرتشت .

سپتامبر کات هات ۴۲ - بند

کسی که در پوخرود مقدس قلبی پاک اندیشه اگهار و کردارش نیک؛ بر اتنی درستی همانگاه
مزاد اهورا با آنالی و مهر خویش با اورسالی و جادوانی خواه بخشدید.

بند ۱

کسی که در پوخرود مقدس پرسنرین راه زندگی کند و گهارش مهرآمیزد از روی خرد بله،
با دوستش کارهای نیک را از روی ایمان انجام دهد، اندیشه اشر تها متوجه یکجا پروردگار
خواهد بود و اوراس هرچهار حق و راستی خواه شاخت.

بند ۲

پروردگارا، برستی تو سرخمه خود «مقدس» هستی. این زمین شاید ای فرین را موافرید،
بخلگانی که مردم منشی پاک روی آورده باشد شورت که نشند ای مزاد تو بدانها آرش بخشی
و آرمیتی «ایمان» را پیشیبان آنها قرار خواهی داد.

بند ۳

ای مزاد بکارانی که از خود مقدس روی بر تابند نخ بینند، ولی در سکردان گرگنین
نخند. پروردگارا، مردم دیپتیکار را اگر هم کم در آمد و نادار باشند باید گرامی داشت، ولی
هو اخواهان درفع را چنانچه تو اما و پردرآمد باشند باید خوار شمرد و از بان بمحاب آورد.

بند ۵

ای هستی بخش دانا ، نیکو کاران در پر خود معد پس تو از تبرین بخششانی که نویداده
شده است بخورد از خا ہند شد ، ولی همرو شال حال بد کاران نخواهد گردید ، زیرا کرد ار اسما از آن
زشت سرچشم کر قدر آسمان روشن روحان را ابر سیاه تیر کاری پوشانیده است .

بند ۶

ای هستی بخش دانا ، « پر خود معد پس آذ فوز ان خوش سرزنشت و دکر و یکان
و بدان رتعین پاداش دلخیز آنها را ارزانی خواهی داشت پروردگار ابا افزایش فرع
ایمان و را پستی و پاکی جویند کان حصیت بموی تو گرایش پیدا خواهند کرد .

«سپاهنگات» هات ۸ بند ۱

سرنجام در ذر شمار و پاداش ، بخمامی که راستی بر درفع چریه گرد و بخمامی که پر
از روی ری او فرب دیان و بهستان آنها برای بیش برد اشته شود ، سخنگاه مائیش دایان
تہ ای هستی بخش گترش خواهیافت و بار و بار خوشختی بیار خواه آورد .

بند ۲

پیش از اینکه کلیش در اندیشه آم آغاز گردد ، ای هستی بخش بخی ، مراز داشتنی

آگاه ساز، پروردگار امرا طیان بخش که آشخن پرساد پر هنر کار برخواه در غرفه
فیروز خواهد گردید؟ مسلم است توقیح است این بزرگترین فیروزی در زندگی شمار خواهد:

بند ۳

همی بخش دان و حشر پنهانی بترین آموزش را بددم داند پرسخواه آمخت،
آموزشی که همه پاکان در شنید لان و آموزگاران فلسفه عرفان از آن آگاه شد یعنی
هنا در پوغیره و اندیشه پاک میوان ای مزاد از دلبان تکان درگاه تو گردید.

بند ۴

پروردگار اکسی که اندیشه اش نیکی بدباشد، کردار گهواره و جان ازیری
یادی خواهد گردید. راهی را که اندیشه به آزادی خستیار کند ایلا و دایان نیز از آن
پیروی خواهد گرد و با آن همانگنی خواهد داشت، بنجکت تو ای مزاد سرنوشت آنها
از هم جدا و تماز خواهد بود.

بند ۵

ای آرمیتی گذار شهر اران ستگرد بد رفتار بر ما حکومت کنند، بلکه بود همی را
دادگرد با ایان که دارایی رفتاری نیکو و داش و خود را هنسای آنهاست بر ما فرماده ای
کنند. ای آرمیتی، پائیزگی برای مردم از هنگام زایش بخش خداوندی شمار میرود. مایه

برای آبادانی جان دپیرفت آفرینش کار کرده دهسته عان خود را بُوی رسانی حقیقت همیزی

بند ۶

برآپتی که او «آرمیتی» پاچکاه خوبی برای است و با پایاری تن دنیسردی را که از فردگان بازخواست پاک است خواهد بحث شد. همیزی بخش دانادیکجا او ذمین، را بایکیاه و بزره بیاراست و از آغاز آفرینش برای مردم خواه کرد. چنین است حکمت مزدا ۹۰۰ ن ازی است.

بند ۷

خشم و نفرت را از خود دور نمیده اجازه نمیدادندش؛ بیان بجهوت ستم کراشیده کند. بمنیش پاک و همه محبت لیگلی شان دیده، را در مددان پاک سرشت برای گشترش انتی و درستی پریده استوار خواهند ساخت و هواخواه حقیقت را بسوی بشت، جانیکاه تو ای هوراک منزگه «راستان و پاکان» است رهبری خواهد کرد.

بند ۸

آرزویی من ای مزدا بزور داری آرنسیه دی همیزی خشترای توست^{۱۰}؛ ولی خواستک برای بخورد اری کسان دپریدم از بخشش های تو ای همیزی بخش بخابسیار زیاد تراست.

^{۱۰}- آرنسیه، مهرمن دایمان بخدا پاسبان زمین - نیزه همیزی خشترای پریکی برهای نشن صفت بخواخ در راه پریت بُربری کمال بسیار است.

پروردگارا، چدر آزد دارم در پرتو راستی و پاکی خود را به جان بازان فدارد هر اخاهاں راه حق
آشجار سازی تابایاری اذیثه پاک در پیشبرد کارهای نیک کوشان شد.

بند ۹

چونه بادم که تو ای مردابرهه، حتی برآنان که قصد آزار مرد از دشیریاری سینکنی. ای آشا
روش نیک اذیثی و بهره زی را برسن آشجار ساز، پروردگارا، مردانخو و بخود داری ارجمندیش خویش
آگاه فرما، زیرا یک سویا نت یا همراه اسما نی باید از پاداشی که در انتظار اوست نیک آگاه گرد.

بند ۱۰

ای مزدا یار نخ برای لکترش دین آهورانی کی خواهد آمد؟ پروردگارا، پیشی دفع و آن
کی از پنهانگستی برآمد احته خواهد شد؟ و سیده ای که بوجب میگرد، کربان ای سیمه کار مردم را
بفرمیند و شیریاران پستگر بازیش ای شوم بکشورها حکومت کنند.

بند ۱۱

ای مزدا، راستی و پاکی همراه با عشق و ایمان بسجا کی بسرا غان خواهد آمد در پرتو هر کنی نفیں
هستی و اینی با رسانان خواهد آمد؛ هنگام حد سیمه کارگر و خوارچ کسی در برآنها ایستادگی خواهد کرد
و چکسی از داشش و بیش نهمن بخود از خواهد شد؟

براستی سویا نت با در بندگان گستی از داشت و پیش برخوردار بوده، نظیمه خود را بالام
از نش پاک انجام خواهد داد. آنها کار دار شان از راستی و پاکی سرچشیده گرفته با آموز شهای تو ای خدا
هم آنکی دارد. آمان بستی از بین بزمگان خشم و نفرت پیدا آزندگان همروشی یافته.

هات ۴۹ یا - بند ۱

ای مزادای پاک بیعت، بندو بزرگترین تدریه ای است و همیشه بالکره کردن مردم
احساس خرسندی میکند. ای بخشندۀ همراه بوسی من آسی دم تو ای بخشندۀ پوشش پاک
برادرست یافته داد را از گمراهی راهی بخشش و از ما پاک نیک برخودار کردم.

برستی رشته کارهای بندۀ مرانگران ساخته است، زیرا آموز شهای این خزر رفع و
فریب گمراه ساختن مردم و دور گحمداشتن آنان از راستی و پاکی چیزی بگزینی نیست. او
بیکلاه نسبت به پرورگار دلگزی و ایمانی پاک داستوار شان نیز به دلخطه ای ای مزادا
با اندیشه پاک و خیر روزن تجویی اندیشد.

بندو BENDVA کی از دشمن برخشت اش رفت و از بت پرستان فیکار نهشانگز و بدهت گرها بود.

بند ۳

پروردگار تو بای مردم باور داشتن این آموزش را مشغول فرموده ای که راستی رتکاری
بخش دارد من است دروغ نسبت باز زیان آور . بنابراین آزو دارم که مردم پوند خود را با
اندیشه پاک اپسوسازند و آمیزش خود را با دروغ دهوا خواهان دروغ کاملاً بخشنده .

بند ۴

کج خبر دان بداندیشان باز هم زبان خشم افزایند و رشک و حبک آمیزند و کارگران در را
از کار بازدارند . این رشت کرد ازان گرایش پنکوکاری نهادسته دخان مروع داده
خواهند کرد که دیوان دادلی انسان نهادند .

بند ۵

ای مزادکی باخواست درون جانباری مین و جدان خود منش پاک پوستکی میدید
چنین کسی از عشق و ایمان بخداوند بخورد اراده پرتو را پستی و درستی بزیور خبرد آراسته خواهد کردید
سرخاجم با داشتن همه فرزگان معنوی ای اهورا درکش رو جادلی تو سرخواهید .

بند ۶

ای مزاد او ای اشا ، خواستارم که مراد اندیشه پاک دحکت خوش آنهاه سازید
تحقیقت را باز ناسم دینی را بجهانیان آشکار سازم که از همی تو ای همی بخش اهمام گردیده ای .

پروردگار اثود ہم بانش پاک دلی روشن بخانم تو چکنندہ از روی پاکی درستی
آزاد گوش ہوش شنوند . ای هستی بخشش بخانم که پایام تقدس ترا بردم سایه نرم گواہ ہاں
تایاران و خودان یا برابر قانون ایزدی زندگی کرده و برای ہمکاران را هنما می نیکی باشد .

بند ۸

ای هستی بخش دان ، پر فرشتہ تر ہمین بخشش اشارا که ہمان پوئی کی درسیدن :
پروردگار است ارزانی دار و ہمین بخشش را در مورد سایر مردم پسروانم درین مدار .
ٹھوک کہ در پر فرشتہ ، نیردی سخنی و تقدسی ، بردم خدمت کنیم ازو دستداران
تو باشیم .

بند ۹

خدمتگزاری که برای ربانی مردم ارائه کرد آفریده شده است بایدین دستور از زمیلی
گوش ہوش شنوند که شخص را پستکو ہمگاہ اندیشه آمیزش با دروغگویان تباہ کاران را
بنحو درا نخواهد داد ، ای جاماسب حکیم کسانی که بایدین ایمان دارایی و جذب اندبار استی

۱۰۱. در مورد یاران و خودان یخیا و ہمکاران تهمجوانی که در زیرنویس بند اول ۴۲ ذکر شده است راجح شود .

۱۰۲. فرشتہ کی از یاران بسیار دعا وار و حسینی پسی و برادر جاماسب بود .

و پارسائی پویگنی داشته و سر انجام از همین پا اش «بنی هشت»، بخورد از خواهند شد.

بند ۱

ای مرد ابا درود بازیستن نظر ایمان و فروتنی دخواستهای درون، این کوه راهی کنها،
بنی روان نیک اندیشان و ذرست کرد اران ابرای عجمداری تهمی سپارام چونکه تویی شیراز بزرگ
و نیزه ای پایدار و جادو دانی.

بند ۲

روان شیر ایان تسلک رو بکرد اران و رشت هماران و سیده لان بخ اندیشان چو خان
در غم بذخ بسراي در غم باز خواهند كرد يك زیرا ضمير دشن آهار و بهير کي نماده است و از
رهش نهانی حق دوگشته اند.

بند ۳

پورده کارا، آیا برستند کان تو در تو اشا از گلام مایری بخورد از خواهند شد؟ آیا
زرشت نیز در تو و همسن از گلماي تو بهره مند خواهند كرد يك؟ ای هستی تختش اما، با سرمه ای
شایسته ترا سایش کرده آرزودارم آنچه را که در زرد تو گراستین است من ارزانی داری.

«سپهکات» هات. ۵ - بند ۱

آیا رد انم پس از مرگ از یاوری چکشی برخورد از خواهد شد؟ آیا هنگام کفر احی پسی از من دیاران و پردازیم تقدیری خواهد کرد؟ ای هستی بخشش انا، جراحتا، نظر را پستی پاک دو همن سلطنتش پاک در دشندلی یک پس دیگر که از کفر ایم خواهد گشود، ابته لذکر باشد
پاک بگفت خواه پسته شوند.

بند ۲

ای مرد اکسیکه هشیه بازدیشه اینی دند خوش است چونه بجان خیر می بخشش هر خواهد وزید؟ پارسا یانی که برابر هنگاره است در اپتی پاکی زندگی میگشند «مکانی که از پر خود چیز تو در حشان و نزگله دانای است بسرخواهند برد».

بند ۳

ای مرد اکسی که نیروی عصموی حشراد و همن اینمای او در زندگی است باش، سپهه حقیقت خواهد رسید و چنین کیکه در تو خبایش از زیدی بشرف داده ای این جهان دست داشتنی که در غوغ و ریا آز افزار گرفته است بگفت کند از یاری اثاب خوردار خواهد شد.

بند ۴

ای هستی بخشش تجا ، با سرودهای تایش تو و چنین اشا، دو همن حشراد را می پرستم و

۱۰۰. نظر برش است ۱۰۱. نظاهر استی و پاکی و نیکشاندیشی در دشندلی نیروی عصموی اینانی دیگر کی بنفس.

خواستارم که در فراین راه آسمان حقیقت کام نماده و به آدمی حق که از دو پسرداران تو
گردان بخواهد خاست گوش فراهم.

بند ۵

ای هستی بخشش! اما او ای جلوه گاه را پستی و پاکی، باصره محبت بسوی سریند و سرودهای
آسمانی یا پیرخویش روی آرید و میری پشتیبانی خود را از او دینه ندارید تا بتواند ماربر بشناسی
ابدی و حشمتی جادوگانی زنگون گردد.

بند ۶

ای هستی بخش برک، نرثت دوستدار آش با او ای بلند تراستیش کرده حین
آزادی دارو. پروردگار رهیشه زبانم را با خفار شیرین! ای شمشید همراه ساز خود را نهایم
گن. آفریدگارا در پرتوش پاک مراند دستورهای اخلاقی برخوردار سازه، تمام بخش.

بند ۷

ای پسردار آزادی و تائیش نزد، ای هستی بخش! اما، با نهادن یافیش بدگاه تو را نهایم
یافت، و در پرتو را پستی و نیش پاک بخواهیم پویت. پروردگارا مرار رسبری فرماده کارا
یا ور پشتیبانم باش.

بند ۸

ای هستی بخش دان، با سرایدن سرو دهای موزون «کاتانا» که از شور و هق دلم
برخیزد و با دستمای برافراشته بپروری آورده خواستارم ای مژد اچون دوستداری
با وفاد فرد تن در پوراستی دپاکی و خردگفتی آفرین و همن تو نزدیک کرم.

بند ۹

ای خداوند خرد و جلوه گاه راستی و دستی در پوکارهایی که از خرد و نیک نشی خرچید کرم است با
سرودهای تقدس سایش کنان ببری تو باز خواهیم گشت پروردگارا، با آنکه هی رمزش خوشیش با
شق بسیار ارزو مندم تازه نش و حکمت الهی برخوردار گرم.

بند ۱۰

پروردگارا بشود کارهایی که در کنگره انجام شده و آنچه در آینده از روی خود اندیشه ای انعام
خواهیم داد از دیدگاه تو شایسته بوده و نور دلپندگاه است باشد، ای خداوند جان خرد، تابش حرشید
ورو شناختی سپیده دم با ماد برابر هنگارهستی نمایانگر قدرشکوه توست.

بند ۱۱

ای مزا، خداوند خرد، من تایلر تو بوده و آنکه مرا تاب تو ان است برای راستی خواهیم فوت تایلر
تو خواهیم نمذ. بشود که آفرینیده جان پرتوش پاک بسین آن روز خواسته شکرداران پاک لمشیزت داده ای جهان زاده

و هنرگات

هاده بند

خسترا . نیروی الکمی بخششی است بسیار ارجمند که چون با رانی عالم از عرش زمین میاد ،
دخواسته ای درون جان ابختگان را هجت و پرتو آش بخدمتگذاری دم برخواهد بخیث .
ای مرزا بهشت بانیکو کاری بست آید . پس با ای بهشیه در انجام کار نیک کوشان خواهیم بود .

بند ۲

خفت کردار ای نیک خود را بتوانی خداوندان خود را اش جلوه گاه راستی پاک نیاز نیم .
و پس بتوانی آرستیشی ، جلوه گاه ایمان و عشق پاک ، پروردگارها ، مرانزیردی سنه نوی خود
آگاه فرماد پرستند کارن با وفا ی خود را در پرتو نیش پاک رستگاری بخیث .

بند ۳

به خان کسانی گوش فرا دهید که با کرد از نیک دنکه ار راست و سبز پاک ای تسبی بخیث کننا
خواستار پیشتن تبره شنده ، کسانی که تو خود خشین آموزنگار و المام خشیش آنانی ای مرزا .

بند ۴

پروردگارها ، مهر فرون از امداده تو کجاست دلی رحمت و نجاشیش تو پرستنده با دعا
در برخواهد گرفت ؟ راستی و درستی لجای میوان بست آورده ؟ ایمان و عشق پاک بخدا را کجا میوان
یافت ؟ برین منش را در کجا میوان خستجو کرد و نیروی شهریاری دسرودی ای مرزا از کجا شرید سکید ؟

بند ۵

«دیگر شترگات . ات ۱۵۱»

این پرسش با از رسیدگرداری است که با فردی دلی اندختن داشتی گرفت نیکو بوده
راه پیش رفت آفرینش را برابر با هنجارهای برمدمشان دهد، رسیدگری که چون داده می داد
از روی داشت و خود راستی آموزد و بخواست آورد .

بند ۶

خدامه جان خود در پوشیرایی خویش بسی که خواست اور انجامی آورده بپیشنهاد خویش
نمک کند پاداشی بسرازیک بخشد، ولی کسی که خواست اور انجام مده و برای پیشنهاد اینی
جهان کوشش نماید در روز و اپسین بعثت رستی کردار خویش گرفتار گردد .

بند ۷

ای آفرینده زمین و آب بگیاه، ای مزدا، در پوخرمه مده پس خویش رسالی جاده ازه را
بنخویش . پروردگار ایمن تو ای ای و پادشاهی خویش در پوشش پاک آمورش ای بزرگی
بر من آشکار ساز .

بند ۸

ای مزدا، پایم آسمانی تو ایمن برمدم دام اشکار خواهیم ساخت با اندھه زنی
شومی در انتظار دروغگویان و تبهکاران است و چون به اخراج ایان راستی نیکو کاران نخواستی

و سرانجام نتیجه آموزش‌های لگا کشیده خود نیز برای دروغ یاددازخانه خواهد شد:

بند ۱۵

پاداشی را که نزدیک به معانی برادران دینی از پیش نویده است گزدهانی خانه سرد و تائیش و بست است، جایی که از روز اذل مژده‌گاه هستی خیش دان بوده است. این پاداش را که چون خیش الهی است و تنها در پرونده این پاک را پستی بسته تو ان آورده بشه نویسید هم.

بند ۱۶

در پرونده ای عسنی انجمن برادری و سرد باعی محبت که از نیش پاک الہام گرفته است کی شتاب آن «پاداش» دست یافت و در پرواش از داشی برخوردار شد که هستی خیش دان و پاک مقرر فرموده داشی که مارابوی خشنجی و رشکاری رسمیون گردد.

بند ۱۷

در پیشتره ہو دگو وجود خیش را که غیر زرین حریث است در راه خدمت پیشیر دین بھی «مزدینا» شارکرد. بیو که هستی خیش دان و تو انا آرزشی اور ابرآور و سازد تا به آشا دسرسی پیدا کرده و بدراحتی تحقیقت نایل آید.

بند ۱۸

جای سب دان از خانواده هنوز گوکله خاستار روشنائی حقیقت است پرتو راستی
دانش اکھری را برای خویش بگزیند و در پرتو منش پاک به زیردی معنوی دست یافت . ای
هستی خویش کیماد ای خداوند دان خویش ای نامبرده را بنا از زانی دارتم بست ته
بلطفی پیدا کنیسم .

بند ۱۹

میدیماه از دودمان اسپندان مردمی است که با آن کاهی کامل زدن مردم سنا
زندگانی خود را وقف پیشرفت آمین کرد . او کسی است که کوشش دارد زندگی هنوز
بغفوم واقعی دل کند و آمین مزد ارا باگردار و خدمت ببردم ببرجهایان بایموزد .

بند ۲۰

ای امّا اسپندان شاه بجهت عذر و بهمام خبایش نیکت را با مردم از زانی دلار .
آمین را پسی دیگری و منش نیکت را بایسا مورید که عشق و ایمان بخدا در نهاد مان افزایش
یابد . پروردگار را با قلبی آگنده از مرمر رامی پرستیم و خواستاریم هشادی و خوشبختی
جادو دانی مزد است یابیم .

۱۰۳
۱۰۳... داروه بهمام دیگر بیشه بغم اسپندان گرفته شده و در این بند نیز با همین داشتگی همان بغم را دیده ام

مرد با این خداشناست پرساد پر هنر کار است و آمیشه و گهار دارد و بجهاش
بآورایش و گترش راستی گھک خواهد کرد . در پرتو منشی پاک و پرگی نیز هستی بخش
دانایی بهتیا بخایش آخویش را بآزار زانی خواهد داشت . پروردگار را برای بزرگ داری از
این بخش نیک تبروی می آورم و آراخو استرام .

۲۳۱

کیکه در پرتو راستی پاکی هر کاری را چون پرستش پر کار انجام دهد، از دیدگاه
هستی سخشن دانای بزرگ تبرن هستی هاست. کسانیکه در کذشتہ حال حین بوده
هستند آمانا با احترام و نبام یاد کرده دلنشش خواهیم کرد با کردار نیک به تمام دالی
آنها برس .

۱۰- نیشانیش اور رائی عبارتند از آر اس ام دیش و وجدان در برشناکی صمیر و پیش دل، نیز دی اراده ای
بلی نیازی از خواسته دنیوی برخورداری را خرسندی دوچشمی سرمدی

دیشتو ایشت گات هاٹ ۵ لَبَنَا - بند ۱

بهه خواسته ای اثر رزشت اسپتمنان بهترین بجهی آورده شده دا ہورا مزا
«بته بخش دان» او را از بهترین بخشیں برخورد ار ساخته است، بمعنی که یک
زندگانی خرم و نیک و سرا پارسانی برای بھیشه با وعایت فرموده و حتی کانیکه
با او دشمنی میورزیدند آموخته اند که با او احرازم گذارند و گھنتمار کرد او را از آین ھبی
پریدی کنند.

بند ۲

ای دن ہمہ بامدیشہ گھنتمار کردار گھوشنید تا مزدار اخشواد سازید و ہر یک
انجام کا زنیک را برای نیاشی و برکنیند. کی گھتاب ہوا خواه رزشت و
میدیو ماہ و فرشتہ راه راست و دینی راختیار کردن که از سوی آہورا به
سوشیانت^{۱۰} «نجات دنده بشر» الہام داسکار گردیده بود.

بند ۳

ای پوروچیت ار دو دمان یمجد پ از خاندان اسپتمنان؛ ای جوان رن
دھر رزشت مزدا اہورا، او را که بخش پاک درستی دپاکی دلگلی و ایمان دار یعنی

۱۰. نظر از سو شیانت درین بند خود اثور رزشت میباشد.

سرور و بسر توحشید پس بر با خرد نیک ثورت کن با عشقی پاک آنکه کمال زفارنا.

بند ۴

من کسی را که نموانم پر و سرور شنگاران و خود مانها خارده شده است دوست خواهش داشتم
و بسری می پدرم، بود که درین پارسایان زنی پاک امن و شایسته باشم و از شکوه کیک
زندگانی سراسر نیک منشی برخورد اگردم، بود که مزدا اهور اما بهشیه از آمورش ای حکیم
دین بھی برخورد ارسازد.

بند ۵

این تختان را بنو عرب سان تازه داده ام یک گویم، امیدوارم اندزم را بگوشی
 بشنوید و با خیری روشن آزانیک را بید و بخطاب پرسید. هیشه بانیک منشی و محضر محبت
زندگی کنیم و در راستی و پاکی کوشش کنید از یکدیگر می پیچند، چه بگان از زندگانی سرشار
از خوشی و خوبی خود را خواهید شد.

بند ۶

اسی مردان و زنان کوشش کنید باین تایین توجہ داشته باشد، از دروغ که همان
زندگانی مادی و وسوسه اگزیز است پر نگیر کنید و از پیشرفت را و فریب جلوگیری نماید، پس زید

۱۱) نظور پور و صفت دفتر اثوار رشت میباشد.

خویش را بادرنخ چنگید و بدایند آن خوشی و سروری که از راه نادست و بجهنمی و حیچاری میان
بست آید چنخ زنخ و افسوس چیزی ساخته خواهد آورد و تبه کاران در درونخ پرستانی که دلی
تباہی درست کرد ارانته برستی زندگانی معنوی و آرامش روی خود را ازین خواهند برد.

بند ۷

نهنگامی که با این آزادگی و برادری پای بند باشید و مادام که عشق و فادری رئیس داد
دردهای شما جفت جوان (عروس و داماد) وجود داشته باشد، چه در این جهان و چه در
زندگانی دیگر از تبرین پاداش بهره مند خواهید شد، ولی هرگاه کفرتاری خود میداند هر چیزی و
وسوسه‌ای شیطانی شده و از این آزادگی و برادری دست بدارید، پی آمد آن چنخ
زنخ و اندوه باکن و بینخ و افسوس چندر دیگری خواه بود.

بند ۸

برستی بکرداران و تبه کاران سرانجام فوب خوده و هور و شخد مردم فرازگزنه
خود را سرزنش خواهند کرد. بشود که در پرتو همیری دست گردار و همیراری داد گردنان مردان
در دودمان خویش در رستمها از آرامش آسایش دلخواشی داشتی برخود اگر کردند، بشود که

ریا و فریب کاری که چون تجیر انسان را بتباهی میگشاند از نهضه گستی برآمده شود.
بُشود که خدا وندیکتا و بزرگست لازمه بزودی بسوی ما آید.

بند ۹

کج باوران و بدیشان نسبت به نیکوکاران نفت دارند اشخاص محترم و ارج را خواه
سیگارند، آنان بندۀ هموی و هوس ندارند، و درست کرداران^{۱)} بدینه تھارت می‌گذرند، هر چند
بانفس خوش، نام درگلش و پیکارند، بکیت آن سرور پرپر هیز کاری که دکمال آزادی با
تمام وجودش با بدکاران سبارزه کند، ای مزداتنهای نیزه می‌معنوی نست که تیپاندری^{۲)}
درست کار را یارویا و باشد و آنان نیکوکرین پاداش نخشد.

۱) در دیشان، اشخاص دارپیکار و دارسته ای بیباشد که از حافظه ای تغیر نهادی از محتوا منتهی شودند.

بلطف از دانا

هشتم مرماه یکهزار و سیصد و هشت هجری شمسی تکابت گاه تهايا سروده ای آسمانی

بانعام رسید

۱۳۶۰- بخط - کسرین علامی عطای چیان